

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . . . K 26.—
za en mesec . . . „ 2.20
za Nemčijo ololetno . . . „ 29.—
za ostalo inozemstvo . . . „ 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec . . . „ 2.—
V upravi prejemam mesečno . . . 1.80

Sobotna izdaja:

za celo leto K 7.—
za Nemčijo ololetno . . . „ 9.—
za ostalo inozemstvo . . . „ 12.—

SLOVENE C

Inserati:

Enostolpna pettivrsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
za enkrat po 3) v
za dva- in večkrat . . . 25.,
pri večjih naročilih primeren
popust po dogovoru.

Poslano:

Enostolpna pettivrsta po 60 vin.

Izhaja vsak dan, izvenredni ne-
delje in praznike, ob 5. uri pop.

Redna letna priloga vojni red

Političen list za slovenski narod.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ograde 26.511,
bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Nadvojvoda Evgen pohvalil kranjske junake, ki so se v zadnjih bojih posebno izkazali. - Asiago in Arsiero v naših rokah. - Dosedanji plen: Nad 31.300 mož, 313 topov, 148 strojnih pušk. - V morskii bitki pri Skagerak - Hornsvill izgubili Angleži 9 bojnih ladij, veliko število torpednih rušilcev in en podvodni čoln. - Nemci izgubili dve mali križarki, eno nemško ladjo in nekaj torpedovk pogrešajo

Kranjska nadvojvodu Evghu.

Deželni predsednik kranjski, Hen-
rik grof Attems, je 1. junija sporazum-
no z deželnim glavarjem dr. Ivanom
Šusteršičem poslal nadvojvodu Evge-
nu naslednjo brzojavko:

Njegovi c. in kr. Visokosti generalne-
mu polkovniku nadvojvodu Evghu!

Povodom zavzetja trdnjav Asiaga
in Arsiera, s čimer je dosegla naša ju-
naška armada, v katere vrstah se hra-
bro bore za cesarja in domovino tudi
kranjske čete, pod vodstvom Vaše c. in
kr. Visokosti važno stopnjo svojega
zmagoslavnega pohoda, blagovolite Va-
ša c. in kr. Visokost najmilostneje spre-

jeti prespoštljive častitke in najboljše
želje dežele Kranjske.

Deželni predsednik grof Attems.
Deželni glavar dr. Šusteršič.

Nato je dospel od nadvojvoda br-
zojavni odgovor:

Deželni predsednik grof Attems.
Ljubljana.

Vam, gospod deželni predsednik,
kakor tudi gospodu deželnemu glavar-
ju se najtoplejšje zahvaljujem za patri-
jotične želje Kranjske, katere hrabri
sinovi so se v bojih zadnjih dni po-
sebnost odlikovali.

Generalni polkovnik nadvojvoda
Evghen.

Ko smo še v napadalnem prostoru po-
biral, se je plen, o katerem smo poročali
včeraj, pomnožil na 313 topov. Drugega
našega skupnega plena še nismo popolno-
ma pregledali. Dozdaj smo spravili 148
strojnih pušk, 22 metalcev min, 6 avtomo-
bilov, 600 koles in zelo velike množine
streliva, med njimi 2250 najtežjih bomb.

Namestnik načelnika generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

× × ×

Uspeh prvega dela naše sfenize je z
osvojitvijo Arsiera in Asiaga zagotovljen.
Zato jamči tudi dejstvo, da je naša bojna
črta, ki sega južno od Posine pa do Gal-
lio (severovzhodno od Asiaga), sklenjena.
Cadorna ne more več tajiti svojega pora-
za, ki ga je doživel na tem prostoru. Nje-
gova glavna odprna črta na tem ozemlju
je predrt.

Z Asiagom so naše čete vzele
okrožno glavno mesto italijanske province
s 6000 prebivalci. Asiago je glavno mesto
»Sette comuni« (sedem občin). Nad mestom
se dviga star, romantičen grad. Asiago je
znan po živinskih sejnih. Tudi trgovina s
tobakom je zelo razširjena. Kraj leži na
pusti, 900 m visoki planoti, 40 km vzhodno
od Folgarije in 20 km od avstrijske meje.
Asiago je končna postaja železnice, ki pelje
iz Benetk čez Vicenco, Schio in Arsiero
proti Tirolski, in je zato strateško naj-
večjega pomena. Mesto je bilo obdano z
dvema skupinama obrambnih utrd, ki so
bile napravljene deloma na okoljskih viši-
nah, 4 km proč od Asiaga. Kako močno so
bile te utrdbe preskrbljene z artiljerijo,
lahko sklepamo iz števila osvojenih trd-
njavskih topov.

Na enak način je bil utrjen Arsiero.
Ta kraj je branilo 12 utrd, ki so bile na-
pravljene v štirih skupinah. Kot kraj je
Arsiero s svojimi 2000 prebivalci brez po-
mena. Važen pa je v strateškem kot prvo-
vrstna zapora vseh vpadalnih črt v gornji
Italiji, ki vodijo iz doline Posine, s Col de

Laghi in z Monte Fermone doli v dolino
Astico.

Bilo bi napačno misliti, da nima Ca-
dorna na tem operacijskem ozemlju nobe-
nih oporišč za defenzivo. Južno od doline
Posine ima močno trdnjavsko črto, koje
najvišji vrhovi so Monte Forni Alti (blizu
naše meje, vzhodno od Cosabella, ki je v
naši posesti), Colle di Como (1249 m), Mon-
te Cogolo (1653 m), Monte Novegno (1532
metrov) in Campo de Stubaldo (južno od
Arsiera ob izlivu Posine).

Naše prodiranje krepko napreduje.
Skupina, ki se bojuje severno od Asiaga,
prodira na prostoru cestama, ki vodita iz
Gallia, odnosno Mandrielle proti kolenu,
ki ga napravi reka Brenta med Valstagno
in Primolano. Ospedaletto leži že levo za-
daj te skupine. Tudi napadi, ki so naper-
jeni proti visoki planoti na obeh straneh
Monte Novegno, in ki so bili uvedeni z
osvojitvijo Monte Priafora, so v sredo na-
predovali s prekoračenjem Posine južno od
Arsiera.

Laško uradno poročilo.

29. maja. V dolini Lagarina je sovraž-
nik trdovratno in krvavo napadal po noči
na 28. in zjutraj naše postojanke med Adi-
žo in Vallarso. Napadi so se zrušili na ne-
ustrašenem odporu 37. divizije. V odseku
Posina-Astico se je nadaljeval včeraj luto
dvoboj s topovi. Sovražnik je naskočil po-
poldne del naših postojank južno od Posi-
na, odbili smo ga po ljutem boju z izdat-
nimi izgubami zanj. Na visoki planoti Asi-
ago drže zdaj naše čete naše postojanke
in se utrjujejo tam, kjer se nadvladuje kot-
lina Asiago. S sijajnim protinapadom naših
hrabrih čet 14. pešpolka (brigada Catanza-
ro) smo osvobodili dve bateriji na Monte
Mosciach, ki sta bili že obkoljeni in smo
rešili topove popolnoma varno. V dolini
Sugana mali boji. Na ostali bojni črti je
močnejše delovalo topništvo v odsekih
Plave in Tržič.

30. maja. Poizoj se splošno na celi boji-
ni črti ni izpremenil izvzemši odseka v
zgornji dolini Astico, kjer se je včeraj zo-

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 31. maja. Uradno se poroča:

Pod poveljstvom Nj. c. in kr.
Visokosti generalnega polkov-
nika Evghena boreče se bojne
sile so vzele Asiago in Arsiero.

V prostoru severno od Asiaga so pre-
podile naše čete sovražnika iz Gallio in
osvojile višinske postojanke severovzhod-
no od tega kraja. Monte Baaldo in Monte
Fiara sta v naši posesti. Zahodno od Asi-
aga je naša bojna črta južno od Assa so-
teske do osvojene utrdbe pod Corbinom
sklenjena.

Čez potok Posina prodrle čete so vzele
Monte Priafora.

Ponovni obupni napori Italijanov, da
bi nam iztrgali postojanke južno od Bet-
tale, so bili brezuspešni.

V polovici meseca od začetka naših
napadov je bilo ujetih 30.388 Italijanov,

med njimi 694 častnikov, in zaplenjenih
299 topov.

Danes zjutraj je več naših pomorskih
letal metalo številne bombe na kolodvor
in vojaške naprave v San Giorgio di No-
garo. Opazili so, da je bilo kolodvorsko
poslopje štirikrat zadeto.

Dunaj, 1. junija. Uradno se poroča:

Naše čete, ki so prodirale v prostoru
severno od Asiaga proti vzhodu, so dosegle
sela Mandrielle in prekoračile cesto vz-
hodno od Monte Fiara in Monte Baldo.

Vzhodno od Arsiera smo osvojili Mon-
te Cengo in višine južno od Cava Freschi,
ujeli smo 900 Italijanov, med njimi 15 čast-
nikov in zaplenili tri strojne puške. Pri
Arsiero so se naše čete ustale na južnem
bregu Posina in odbile močan napad Itali-
janov. Ravnotako so se izjalovili sovražni
napadi na postojanke naših deželnih strel-
cev pri Chiesa v dolini Lenno di Vallarsa
in vzhodno od Passo Puole.

LISTEK.

Kako smo marlinovali na Oslavju.

II.

Naj pri tej priliki zapišem še par za-
nimivih dogodbic iz Oslavja. — Dopolodne
11. novembra sem nastopil spet nadzoro-
valno stražno službo. Stisnil sem se s še
nekaterimi fanti v edino še ohranjeno
kritje na desnem koncu našega voda. Kar
naenkrat nam zabriše Italijan eno »težko«,
ki eksplodira ravno pred našim kritjem.
Vse se je potreslo, žična ograja je zletela v
zrak in cele kepe zemlje so padale na
streho. Nismo se še dobro oddahnili, že za-
tuli v zraku druga in zadene nad naše
kritje, par korakov od nas. »Veš kaj,« mi
pravi tovariš, »Lah je vzel našo »dekungo«
na piko, videl je nas, ko smo šli noter; poj-
dimo ven na drug prostor, ne bo miroval
prej, dokler ne bo zletela v zrak.« Pa smo
skočili vun, po čisto odprtem jarku nazaj
bolj na levo. Toda jo! blato je bilo do kol-
len in še smo se smeli, da sem v najglo-
bočjo brozgo zagazil. Poskušam noge iz-
puliti ven, pa kar ni šlo. Slednjič, ko na-
pneem vse moči, se mi le posreči, toda gor-
je! Moj čevlji (takrat sem nosil škornje, ki
niso zanič za tak kraj) mi ostane v blatu.
Ko sem ga v naglici izpraznil in se spet
obul, že spet zabriše eno. Ko se je dim raz-

kadil, sem videl, da mojega kritja ni več.

Italijan ni tako slab vojak, in lagal bi,
kdor bi dejal, da so bojazljivi. Vendar tako
fanatičnega zagrizenca nisem še videl, kot
ko sem bil tretjič na Oslavju. Tam smo
bili čisto blizu skup; če bi svet med nami
ne bil malo vzdignjen, bi se bili z lahkoto
razgovarjali z njimi s čisto navadnim gla-
som. Saj sami so ljubo celo noč in dan kle-
petali, samo razumeli jih nismo. Dasiravno
pa so vse naše puške pele svojo pesem
na obeh straneh, Lah še niso mirovali. Vse
na eno so metali na nas ročne granate.
Posebno eden je bil silen. Kot duh se je pri-
plazil kar vsake četrt ure prav do naših
jarkov, privalil s seboj težko mino, jo za-
žgal in zbežal. Dasiravno so mu vsi posve-
tili vso pozornost, zadeti ga ni mogel nih-
če. Ko ga nekoč pomerim, mi falot še za-
kliče: »Aspetto un poco!« (čakaj malo!) in
izgine kot kafa. Vse je že jezilo, ko ga
nismo mogli zbiti. Posebno razkačen je bil
neki Hrvat. »Kleti Taljanac,« mi je dejal
zvečer, »če vso noč ne zatisnem oči, mora
mi pasti.« In res, ko se je storil mrak, je
predržež menda bolj brezskrbno prišel s
svojo mino; a to pot ga je nadelalo. Bistvo
oko Hrvatovo ga je zapazilo in topot po-
godilo. Biti je moral hudo ranjen, ker je na
ves glas vpil: »O mama mia, Dio mio!
Ubijte me! Oj glava, glava!« Hrvat pa je
bil tako razkačen nani, da je hotel iti nani
še z bajonetom (bil je čisto blizu, par ko-
rakov od nas) in komaj sem ga zadržal. —
Proti jutru, ravno ko so mi trudne oči ma-

lo vkup padle, pa me zbudi spet tisti Hr-
vat. »Što je?« ga vprašam. »Poglej, gospo-
dine,« mi pravi, »po ranjenega Italijana so
prišli; jaz bom streljal.« »Ne,« sem mu de-
jal, »naj ga odnesejo, saj vidiš, da celo noč
kriči in zdihuje, saj vidiš, da so sanitetci
prišli ponj.« »Šta,« mi pravi, »vam se
smili vrag, a mi se njemu nismo?« Sicer
ubogljivemu fantu sem moral vzeti puško,
sicer bi bil vse potolkel. A v boju mora biti
človek pravičen in spoštovati hrabrost tu-
di pri sovražniku. Ni bila mala nevarnost
za saniteto, priti po tovariša nam čisto
pred nos. Pa če že oni streljajo na naš
Rdeči križ, mi ne bomo, ker krutost proti
neoboroženemu nasprotniku ni več — hra-
brost.

Še nekaj naravnost smešnega se je do-
godilo tisti dan. Tam, kjer je bil naš vod,
se je črta zavila nazaj dol proti Gorici, ta-
ko da smo mi in Lah imeli hud navskri-
žen ogenj. Na tej strani ceste je tekla naša
bojna črta naravnost, dočim je šla na dru-
gi strani ceste nazaj paralelno s cesto. Zve-
čer, v temni oblačni noči, nam je kuhar
prinesel menaže. Ker pa ni vedel, kako
naša črta gre, je šel predaleč po cesti in
zašel med Lahe ter vprašal, katera stotni-
ja da je. To je debelo pogledal, ko je dobil
odgovor v tujem jeziku, ki je za Janeze
»nem tudom«. Da jo je pobrisal, kar so ga
noge nesle, mi pač ni treba omenjati. Sme-
jali smo se, ko nam je to svojo storijo pra-
vil, in morda se bo tudi tisti, ki bo to bral,
a kuharju pa tčkrat ni bilo nič za smeh.

V tem čudnem ovinku pa je zašel tudi
neki Italijan, ki je nesel že proti jutru v
vreči »fasungo«. Ko smo ga zapazili, so se
seveda vse puške obrnile proti njemu. V
tej hudi stiski se je ubožec hitro stisnil za
neko debelo drevo, ki ga je izborno krilo,
da ga kar nismo mogli podreti. Ko smo pa
malo ponehali s streljanjem, pa fant po-
pusti svoj žakelj pa jo stisne nazaj v jarek.
Sedaj pa je nas imelo, kako bi mi prišli do
njihove »fasunge«. Vsak bi bil šel rad po-
njo, pa nazadnje je le tam ostala, ker se je
vsak bal, da bi zraven še kaj drugega ne
»fasal«.

Pri mrtvih Italijanih sem dobil različ-
ne kartice, ki so jih imeli s seboj. Skoraj
samo iredentovske, naravnost smešne raz-
glednice: Gorica, Trst, Pulj, Ljubljana itd.
Vsaka je bila okrašena z italijanskimi bar-
vami, zgoraj pa se je lesketala italijanska
zvezda s kraljevo sliko. Spodaj pa napis:
Terra irredenta. Na neki drugi sedi po-
nosna žena, oblečena v italijanske barve
z italijansko zvezdo na glavi, predstavlja-
joča mater Italijo! k njej se stiskajo štiri
hčerke z grbi Trsta, Gorice, Tridenta in
Pulja. Pod sliko je napis: K tebi, mati, hre-
penimo, reši nas iz krempljev sovražnika!
— Spel na drugi je bil cel zemljevid naših
obmejnih dežel in meja, kot so si jo izmis-
lili v svoji bujni domisljiji. Toda ta meja
bo tudi v bodoče ostala le na papirju, za to
bomo že mi poskrbeli.

Vide iz Mirne.

pet pojavilo prodiranje sovražnika. V dolini Lagarina in v odseku Pasubio je delovalo na obeh straneh živahno topništvo, sovražniku smo uničili z ognjem vozove, ki so živahno vozili. Po temeljiti pripravi s topovi južno od Posina je napadel sovražnik v smeri Soglio di Campiglio in Monte Priafora, a v ljutem boju so naši držali postojanke. Na visoki planoti Asiato in v dolini Sugana so poizvedovali manjši oddelki. Sovražna topništvo je pričelo obstreljevati Ospedaletto. V ozemlju Tofana smo odbili mal napad sovražne pehote. Na severnih robih gore Sv. Mihaela je uničila naša razstrelba podkopov dolg kos sovražnega strelskega jarka.

»Da se sovražnik vrže popolnoma na tla«. Na čestitko poveljnika južnozahodnega bojišča, generalnemu polkovniku nadvojvodu Evghenu, namestniku v Trstu ob tirolskih zmagah, je odgovoril nadvojvoda: Vaši ekscelenci se najveselejše ginjen najtopleje zahvaljujem na topli čestitki izraženi mi v Vašem in v imenu prebivalstva. Naj se nam in našim hrabrim četam z božjo pomočjo kolikor mogoče kmalu posreči, da priborimo blagodejstvo blagoslovenega miru po vojski tako v stiškanem prebivalstvu dežela poverjenim preizkušeni upravi Vaše ekscelence s tem, da se sovražnik popolnoma vrže na tla. Nadvojvoda Evghen.

Naše prodiranje od koraka do koraka. Lugano. Italijanski časopisje je seveda pisalo, ker naši počasi prodirajo, kar je zelo umljivo, saj morajo popravljati ceste in skrbeti za dovoz topov in živil, da naše prodiranje stoji, a Cadorna v svoji previdnosti seveda tega ne trdi. Laško časopisje je pa tolažilo s tem Lahe, toda padec Arsiera in Asiaga jih gotovo vzdrami.

Razbite laške trdnjave v vicenških planinah.

Budimpešta. France Molnar je poročal listu »Az Est« z južnozahodne bojne črte: Črta utrdb Asiago—Arsiero se lahko smatra za močna vrata, ki zapirajo italijansko ravnino. Trdnjave so stale veliko milijonov in gospodarijo dolinam in prelazom. Ozemlje »Sette Comuni« (sedem občin) obrobujeta dve krasno zgrajeni veliki cesti. Severno ozemlje obdaja velika deželna cesta Trident—Borgo—Bassano, južno pa cesta Rovereto—Schie—Vicenza; oba podita na laško planoto. Med navedenimi cestama, ki se stnejo v Padovi, so zgradili obrambno črto Arsiero—Asiago, kar je od teh cest odcepilo druge dobre in slabe ceste, ki vodijo na ravnino. Naše čete so prekoračile edin most čez Val d'Assa z naskokom in so tu kakor pri Bettalla dosegle nekaj odsekov, ki vodijo v dolino, kjer jih je sovražnik najskrbneje čuval.

Lahi občudujejo naše topničarje. Lugano. »Corriere della sera« se je topni pričela pečati s premočjo topništva osrednjih velesil. Pisala je med drugim: Italija naj ustanavlja nove tvornice in naj poveča stare. Na uspehih pri Verdunu in na Tridentinskem gre zaslug v prvi vrsti učiteljskemu topov. V Nemčiji je zaposlenih v tvornicah nad 1 milijon ljudi, v Avstriji tudi ne dosti manj. Italija naj posnema ta zgleda.

Bukarešt. »Agenzia Stefani« je poslala tudi rumunskim časopisom poluradni komentar glede na poročila Cadorna, ki naglašajo, da je umikanje Italijanov povzročila premoč avstrijskega topništva.

Čete dovažajo z avtomobili. Lugano. List »Veneto« v Padovi je poročal: Z vlaki prihajajo v Vicenco velika ojačenja; vojske vozijo takoj z avtomobili na bojno črto.

Laške tolažbe. Lugano, 1. junija. »Secolo« piše: Železnica Videm—Treviso—Padova—Verona, ki varuje celo gornjo Italijo, je za sovražnika nezavzetna.

Lugano. Italijanski ministrski svet se je pečal v torek s sporedom bodočega zasedanja zbornice. Listi so poročali, da je zagotavljal vojni minister tudi zdaj svojim tovarišem, naj se zaradi položaja na bojišču ne vznemirjajo. Z Benečanskega se je poročalo, da se rezerve sijajno razvrstujejo. Pravijo, da so rezerve izvrstno oborožene in opremljene in navdušene za boj, in da takih čet ni mogoče premagati.

Lahi o svojih porazih. Lugano, 1. maja. (K. u.) Pojasnila časopisja glede na poročila Cadorna, ki je priznal šele danes, da je popustil Punta Corbin in sicer o položaju pri Asiago in Arsiero, so bolj zavita, kakor so bila kdaj koli. »Corriere della sera« je opozoril, da se sovražnik nekoliko prosteje giblje v dolini, ker je zavzel vrh Monte Priafora in da lahko prodira v Arsiero, ki je že dolgo izpraznjen. Dalje je azvajal, da italijanski topovi ne morejo več streljati s Punta Corbin, kjer so branile utrdbne prostore, kjer se spoji Assa in Astico, proti Luserna in Belvedere. Ker je zasedel sovražnik gore »dvanajstih« in »enajstih vrhov« in ker je obšel črto Assa, so morali Italijani popustiti tudi

postojanke na vzhodnem delu soteske Asiago. V teh postojankah so se Italijani metodično utrdili, v njih branijo vsako ped zemlje in zadajajo sovražniku izgube.

Jeremijade Lahov.

Lugano, 1. junija. Včerajšnji listi niso posebno tolažljivo tolmačili poročila Cadorne. Bralce so pripravljali, da uvažajo avstrijski napadi južno od Posina novo prodiranje in da pričakujejo od Italijanov, da se bodo morali še dlje umikati. Zelo se dvomi, če opogumijo Lahe petrograjske brzogajke, ki so končno poročale, da so pohvalili ruski listi obrambo Italijanov. »Giornale d'Italia« je pa tolažil Lahe še na drug način. Prejšnji poročevalec lista na Dunaju, ki živi zdaj v Milanu, je spisal članek z nadpisom: Razočaran Dunaj. Položaj v Avstriji opisuje v zelo temnih barvah. Na Dunaju so pričeli dvomiti na uspehih prodiranja in zahtevajo, naj jim pomaga Nemčija. Ampak če se čitajo pozorno italijanski listi, se lahko čita med vrstami, da so nevoljni in nezadovoljni ravno v Italiji. Veliko listov je sploh prekinilo vse razlage glede na uradna vojna poročila, ker so se naveličali bralce tolažiti z izboljšanjem, ki ga več ne pričakujejo. Zelo živahni so postali v Italiji socialisti. »Idea Nazionale« je tožila, da je zabil socialistični občinski svet v mestu Reggio ob obletnici vojne napovedi razobesiti zastave na mestni hiši. Položaja tudi ne izboljšavajo mnoge razsodbe zaradi odtegovanja od vojaške službe. Ruski poslanci, ki jih pričakujejo te dni, pridejo na italijansko zemljo v slabem trenutku. Odbor, ki se je ustanovil, da jih sprejme, je prevzel težavno nalogo, da navduši Lahe za nje, ker se zopet in zopet pojavlja v italijanskem časopisju boječe vprašanje, zakaj Rusi ne napadejo in prisilijo velik del avstrijskih čet, da bi se morale podati s Tridentinskega v Galicijo.

Železnice v zgornji Italiji vodi vojaštvo.

Lugano. Iz Milana se je poročalo listom v Švici: Vse železnice v zgornji Italiji so podredili 30. m. m. poveljstvom vojaštva.

Laška torpedovka v tržaškem pristanišču.

Dunaj, 1. junija. (K. u.) »Agenzia Stefani« je poročala: V tržaškem notranjem pristanišču smo 28. majnika ponoči torpedirali in potopili velik transportni parnik. Z merodajne strani se glede na to pripominja: Sovražna torpedovka se je približala 28. majnika ponoči, bilo je temno in nepregledno, tržaškemu pristanišču. Izstrelila je dva torpeda; prvi je razpočil na dnu morja nedaleč od brega, drugi je zadel nek pomol, vsled česar je bil pomol in neko skladišče na bregu lahko poškodovano. Na bližnjih poslopih se je razbilo veliko šip. Zadet ni bil noben transportni parnik in tudi nobena druga ladja. V Trstu sploh transportnih parnikov ni.

Italija po prvem letu vojske.

Črnovice. List »Opinia« v Jassy je objavil članek znanega italijanskega profesorja Sinigaglia z nadpisom: Italija po enem letu vojske. Pisatelj ne taji, da se je vzbudilo narodno čustvo, a ravno to ga sililo, da posveti žalosten oklic nesrečnim italijanskim pustolovcem ob koncu prvega leta vojske, ki mora posvariti italijanski narod. Sinigaglia je izjavil, da je opozoril še pred vojno napovedjo rimsko vladu na nesrečo, ki naj se pričakuje. Če bi bila sreča orožja tudi Italijanom mila, ne veruje pisatelj, da bi mogoči dobiček poplačal žrtve. Dogodki so potrdili, kar je napovedoval. Italija se vojskuje, da osvoji neodrešeno zemljo 24.000 štirjaških kilometrov z 800.000 Italijani in s 3.000.000 prebivalcev, ki niso Lah in ki

bi bili vedno nevarni Italiji. Italija je izdala dozdaj pet tisoč milijonov in žrtvovala strašno veliko krvi. Zakaj? Da osvobodi 800.000 avstrijskih Lahov. Naj se ne taji, da so Italijani v neosvojenem ozemlju skozi in skozi avstrijskega mišljenja. Pisatelj se peča na to z vojaškimi operacijami in pravi: Avstrijci Italijane zelo prekašajo. Vojske so navajeni, telesno so utrjeni in se lažje prilagode obnebu gora kakor Italijani. Vojski v gorah so kos le alpinci in bersaglieri z severne Italije, a ne tako, kot Avstrijci. Blazna je bila misel, da se mora iztrgati Avstrijem Trst. Končal je svoj članek: »Ali še ni srečala Italije pamet? S solznimi očmi si mora reči vsak Italijan: »Bojim se, da je že prepozno!«

Begunci iz doline Sugana.

Lugano. V Milan se je pripeljalo iz doline Sugana s tremi vlaki 2435 beguncev: žene, otroci in starci. Dom so morali zapustiti v dveh urah na ukaz laškega poveljnika.

Cadorna sestavlja Rusiji posebno poročilo.

Lugano. Italijansko vojno vodstvo je sklenilo, da sestavlja dvoje poročil, in sicer je eno namenjeno Italiji in inozemstvu, drugo pa Rusiji. To je že rodilo sad. Ruski listi zdaj vojskovanje Italijanov hvalejo, toda o kaki pomoči ničesar ne pišejo.

Cadorna pred padcem.

Lugano. V Rimu bo zboroval vojni svet, od katerega je odvisno, če obdrži Cadorna poveljstvo laških čet.

Generalni policijski nadzornik v Italiji zaprt.

Rim. (K. u.) Zaprl so generalnega nadzornika policije notranjega ministrstva Tringoelija. Pri komisijah si je zaračunal goljufivo visoke osebne izdatke in je potvarjal potrdila.

V Italiji so poostriili cenzuro pisem.

Bazelj. »Baseler Nachrichten« so poročale z italijanske meje: Poveljstvo laške vojske je vpeljalo 28. majnika cenzuro pisem, ki prihajajo z bojišča.

Laški ministrski predsednik v glavnem stanu.

Lugano, 1. junija. (K. u.) Po končanem ministrskem svetu je odpotoval ministrski predsednik Salandra v glavni stan h kralju.

Francozi se boje za vladu Salandra.

Genf. Bienaimé je izjavil v »Victoire«: Avstrijci so napadli zgolj zato, da vplivajo na zasedanje italijanskega državnega zbora, ki prične s svojimi sejami 6. junija, ker lahko vihar od strani vlado Salandra in pomaga na konja Giolittiju, ki želi, da se sklene mir. — »Le Journal« je pisal: Položaj Italije je resen, toda brezupen ni. Če tudi vdre sovražnik na Beneško, se nudi Cadornu prilika, da poizkusi drzen napad s strani na krilo sovražnika, dokler ostane nedotaknjen italijanski četverkot trdnjav.

Laško ministrstvo za preskrbo živil.

Pariz, 1. junija. (K. u.) »Temps« je poročal: Italijanska vlada namerava ustvariti posebno ministrstvo za preskrbo živil. Novo ministrstvo nameravajo poveriti voditelju reformnih socialistov Bissolattiju.

Aretacije v Milanu.

Lugano. V Milanu so zaprli več oseb, ker so širile vznemirjačoe govore. »Idea nazionale« in »Corriere della sera« sta vprašali, kaj namerava vlada upreniti proti socialističnemu občinskem zastopu v Reggio d'Emilia, ki je odklonil ustanovo študijskih prispevkov potrebnim sirotam padlih vojakov z izjavo, da take ustanove lahko poživijo vojni duh, ki se mora zaničevati.

Razbito italijansko letalo.

Lugano. (K. u.) Na laškem letališču pri Pizi sta ponesrečila neki častnik in neki deseterik na Farmanovem letalu; letalca sta mrtva, letalo se je pa razbilo.

Zopet dve italijanski letali ponesrečili.

Chiaso. (K. u.) Na letališču Tabedo pri Milanu in na letališču Busko-Arsizio je ponesrečilo po eno letalo. Mrtev je neki vojaški letalec.

Dve italijanski jadralci potopljeni.

Turin, 1. junija. (K. u.) »Stampa« je poročala iz Piareggio, da je potopil povodni čoln na Sredozemskem morju italijanski jadralci »Valsesia« in »Re-ta«. Moštvo so rešili.

Italija in Anglija.

Lugano. Laški listi so objavili iz Luzattijevega govora na gospodarskem kongresu parlamentarcev v Parizu: Tovariši iz Anglije! Vaša dežela je delala čudeže, a velikodušnejši ste na videz, kakor v dejanju. Zakaj ste zahtevali jamstva v zlatu, kakor kaka zastavljavnica za posojila, ki ste jih dovolili Franciji in Italiji? Francija in Italija sta dolžnika, ki nista nikdar zamudila izpolniti svojih obveznosti. Če bi jih ne mogli izpolniti, vas jamstvo v zlatu ne reši posledic poloma. Premali, da vas krijeti, sta dovolj veliki, da se vam zahvaljujete za dovoljenje posojila. Listi pozivajo vlado, naj naznani pogoje o sklepanju finančnih operacij z inozemstvom.

Lugano. »Corriere della Sera« je poročal iz Londona: Trgovinski minister Runciman je obelil in zato ne more odpotovati v Rim zaradi tovarnin. Tudi v gospodarski posvet v Pariz ne pride. Anglijo bo zastopal tam Bonar Law.

Poslanstvo ruske dume v Italiji.

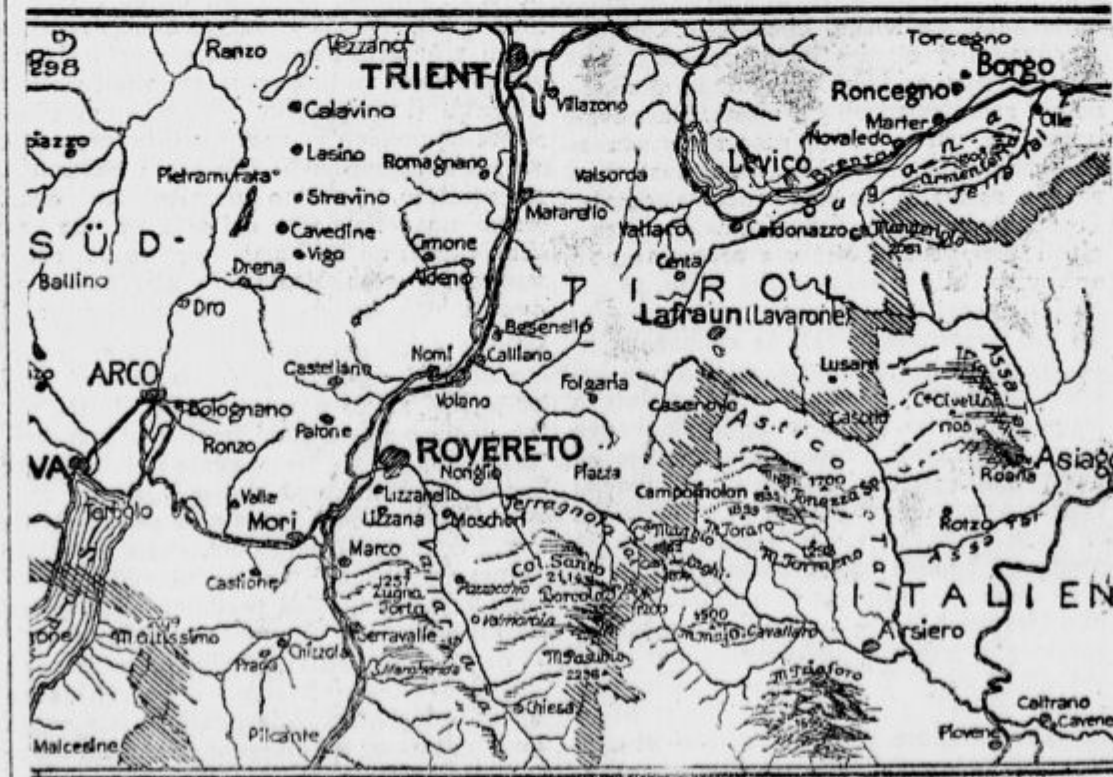
Lugano. Poslanci ruske dume so se pripeljali 30. m. m. v Italijo.

O slovenskem junaku Albinu Mlakarju

se nam poroča še sledeče: Oče mladega junaka je bil več let postajenačelnik v Planini na Kranjskem in v Moškanjcih blizu Ptuja in je bil ob svojem napredovanju premeščen v Ptuj. Bil je znan kot vedno točen, zelo vester, a tudi postrežljiv uradnik, ki je svoj prosti čas večinoma uporabljal za velik, modern čebelnjak in za perutinarstvo. Mati je bila vsled svoje ljubeznivosti in skromnosti ter svoje ljubezni do petja splošno priljubljena in spoštovana. Otroci — tudi Albin — so obiskovali ljudsko šolo pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Šola je seveda slovenska. Tudi v Ptujso so Mlakarjevi ostali zvesti sami sebi in svojemu narodu. Imajo v Vičavi pri Ptujso ljubko vilo z obsežnim sadovnjakom in čebelnjakom. Otroci so bili v šolah vpisani kot Slovenci. Junakova mati je doma iz Uršnih sel na Dolenjskem. Na svojem novem domu na levem bregu Drave je videl Albin dan na dan vaje pionirjev in gotovo ga je to navdušilo za vojaški stan, ki je prinesel sedaj toliko slave njemu, starišem in našemu slovenskemu narodu. Da, Mlakar je tip: po svojem izvoru in svoji vzgoji sin slovenskega naroda, ki se žrtvuje za svoj dom in svojega cesarja. Albin Mlakar je tipičen reprezentant junaškega tretjega ali graškega armadnega zbora, ki združuje po svoji večini sinove avstrijske, slovenske zemlje.

Albin Mlakar je rodom s Kranjskega. Rojen je bil 25. februarja 1891 v Planini, pristojen je pa v Krčevino pri Ptujso.

Drugo poročilo se glasi: Albin Mlakar je gimnazijo z dobrim uspehom dovršil na deželni gimnaziji v Ptujso. Že kot tretješolcu so močno ugajale vaje v Ptujso nameščenega prionirkega bataljona in ko je dovršil spodnjo gimnazijo, je vstopil v pionirsko kadetnico v Hainburgu na Nižjem Avstrijskem. Novembra 1909 je bil odbran za praporščaka v 5. pionirskem bataljonu, ki je bil tedaj nameščen v Kremsu o. D., in meseca maja 1912 je bil imenovan za poročnika. Zenalen mož je to, z izvrstnim darom jezikov, v fiziki in kemiji, zemljepisju in zgodovini in posebno v svoji najljubši stroki — literaturi — sijajno izobražen. Razen tega je mojster na cellu. Tu je v resnici umetnik. Idealno navdahnjeni mladi mož je prišel začetkom vojne na rusko bojišče. Toda težka živčna bolezen ga je prisilila, da je čez nekaj časa zapustil bojišče. Ko je nekoliko okrevljal, je bil dodeljen svojemu bataljonu kot vezbalet. Iskreno je prosil, da bi smel zopet na bojišče. Končno se je njegova srčna želja uresničila. Zopet na ruskem bojišču je šel jeseni 1915 tik mimo smrti. V žepu vrhnega suknjice je nosil s seboj pesmi svojega najljubšega pesnika Lenaua in v tem zvezku je običala japonska krogla. Kasneje je bil prestavljen k saperskemu bataljonu št. 14, ki spada k inomoškemu poveljstvu, in prišel je na italijanska bojišča. Isti duh kakor Albina Mlakarja preveva celo njegovo družino. Njegov oče, višji revident Stefan Mlakar, dela noč in dan v svojem

Prodiranje v Italijo.

uradu pri južni železnici v Ptuj. Hči Stefanija streže neumorno od začetka vojne ranjencem v Ptuj. Sin Jožef, istotako nastavljen pri južni železnici, je prišel po junškem boju o Božiču 1915 v rusko vojno ujetništvo. Malo srebrno hrabrostno svetinjo, ki si jo je bil priboril, so poslali staršem. Mlajši sin Aleksander, nazadnje sedmošolec na ptujski gimnaziji, je na bojišču kot enoletni prostovoljec - četovodja. Obe mlajši hčerki sta pa napletli za vojaške že neštevne volnene jopice in nogovke in napravili na tisoče cigaret za Rdeči križ v Ptuj.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 31. maja. Uradno se poroča: Povišano bojevanje ob besarabski bojni črti in v Voliniji traja dalje.

Dunaj, 1. junija. Uradno se poroča: Sovražno topništvo je obstreljevalo v Voliniji naše postojanke včeraj zopet več ur. Ponoči večkrat živahne praske na polju pred postojankami. Sovražnik je deloval dalje tudi na besarabski bojni črti. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 1. junija. Veliki glavni stan: Odbili smo slab sovražni napad na južni del Dojrandskega jezera. Pri Brestu, severovzhodno od jezera, smo ujeli v angleške uniforme preoblečene Srbe. Vrhovno vojno vodstvo.

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 29. maja. Uradno: V odseku pri Rigi je sovražna artiljerija obstreljevala železnico pri Kortenu (12 km jugovzhodno od Rige). Naše letalno brodogradništvo je metalo bombe na sovražno brezlično postajo pri Kumaju (18 km severno od Naroškega jezera).

NA NAŠEM VZHODNEM BOJIŠČU.

31. majnika. Vojni poročevalci so poročali: Na južnoruski bojni črti so v zadnjih dneh znamenja, da sovražnik bolj živahno deluje. Ruske poizvedovalne patrulje delujejo zelo goreče. Sovražno topništvo je pomnožilo v posameznih odsekih svoj ogenj. Tu in tam so se razvili boji med prednjimi stražami, posebno v Voliniji in Besarabiji.

NAPAD NA RUSKEGA CARA.

Prestolonaslednik ranjen. Budimpešta, 31. maja. Mednarodna agentura je poročala iz Bukarešte: Poveljnikom ruskih čet v Reni se je poročalo iz Odeze, da se je izvedel na cara napad. Ko se je namreč carjeva rodbina nameravala podati na kolodvor, je ustrelil nek inženir trikrat z revolverjem na cara; en strel je ranil careviča na levi roki, dva strela nista zadela. Napadalec so zaprli.

CAR V SEBASTOPOLU.

Curik, 1. junija. Iz Petrograda se je brzojavilo: Car se je pripeljal s celim svojim spremstvom v Sebastopol.

RUSKI DVOR SE PRESELI NA KRIM.

Rotterdam, 1. junija. Iz petrogradskih dvornih krogov se je poročalo: Dvor carja se bo preselil v kratkem na Krim, kjer bo ostal, dokler bo trajala vojska. Preselitev so povzročila zaupna obvestila ruskega glavnega štaba glede na ukrepe v obrambo glavnega mesta. Tudi veliki knezi se bodo preselili na Krim.

PREDSEDNIK DUME ZA NADALJEVANJE VOJSKE.

Haag, 1. junija. Petrogradski dopisnik lista »United Press« je imel razgovor s predsednikom dume Rodziankom o možnosti sklepa miru. Rodzianko je dejal, da v Rusiji ni nobene mirovne stranke. Cela дума soglašuje v tem, da se mora vojska nadaljevati, dokler ne bodo Nemci svojih topov vrgli med staro šaro in se ne bodo vklonili željam sporazuma. Vsakdo, od carja do zadnjega kmeta misli tako.

K MIROVNEMU VPRAŠANJU NA RUSKEM.

Hamburg, 1. junija. »Hamburger Fremdenblatt« poroča iz Kodanja: Petrogradskemu časopisju je cenzura dovolila pisati o mirovnih vprašanjih.

RAZLASTITEV NEMŠKE POSESTI V RUSIJI.

Stockholm, 1. junija. V guberniji Cherson so razlastili 2026 nemških posestev z 833.000 desetini. Plačali so poprečno 93 $\frac{1}{2}$ rublja za desetino.

RUSKO POSOJILA V AMERIKI.

Bukarešt. Tukajšnji listi so poročali: Rusija je sklenila v Združenih državah pogodbo za najetje posojila več tisoč milijonov, a prepustiti mora za to za dobo 25 let vse rudnike v Sibiriji. Prvi rok posojila se izplača Rusiji 1. junija. Združene države se obvežejo, da na račun tega posojila dobavijo Rusiji vojno orožje in strelivo.

Dogodki na Balkanu.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 31. maja. Uradno se poroča: Severno od spodnje Vojuze so naše čete prepodile italijanske patrulje. Polozaj je neizpremenjen.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Prodiranje Bolgarov v Macedonijo.

Lugano. Laško časopisje je poročalo, da Bolgari v Macedoniji vedno bolj prodirajo. Grke Italijani zasmehujejo, češ da zdaj tudi Bolgarom in njih zaveznikom brez boja prepuščajo kraje, kakor so jih prej sporazumu. »Secolo« je pisal, da bi se Italiji ravno tako godilo, če bi bila ostala nevtralna.

Bolgari korakajo proti Kavalli.

Genf. Iz Pariza so poročali: Bolgari napredujejo dalje proti Kavalli. Od ostale Grške je odrezana vsa vzhodna Macedonija, ki šteje 1.600.000 duš, odrezani so tudi grški vojaki. Grki se morajo umikati proti jugu.

Genf. Francoski listi so poročali iz Soluna: Iz Xanti je odrinila bolgarska divizija, da zasede grško utrdbo Kejlar, ki zapira pot v Kavalo.

Berlin. »Lokalanzeiger« je poročal iz Aten: Iz Aten so baje brzojavili, da se je sklenila med Atenami in Sofijo pogodba z ozirom na zasedbo grških in vojaških opirališč. »Matin« in »Gaulois« sta pisala zelo ogorčeno in besno.

Kaj je ukrenil general Sarraill.

Amsterdam. General Sarraill se morebiti pripravlja, da napade, saj iz njegovih ukrepov bi tako sklepali. Vsem častnikom dovoljene dopuste so preklicali; izkrcali so iz ladij sanitetne priprave. Indijske čete so poslali v Egipt, nadomestile jih bodo francoske maročanske čete.

Zadnji čas, da se pri Solunu napade.

Kristianija. V Parizu so strašno vznemirjeni, ker so pričeli Bolgari prodirati. Hervé je pisal: Sporazum mora zdaj popolnoma izpremeniti svoj nastop nasproti kralju Grške, ker če se to ne zgodi, ne pristopi Grška nikdar četverosporazumu. — »Echo de Paris« je pa odkrito pisal, da je prodiranje Bolgarov v dolino Struma skrajno nevarno angleško-francoski bojni črti in da je za napad zadnji čas.

Sarraillova olenziva.

Solun, 1. junija. Generalu Sarraill so ukazali, naj prične prodirati.

Grški protest.

Atene, 1. junija. Grška vlada je pri vseh kabinetih vložila enak protest radi vkorakanja bolgarskih čet na grško ozemlje. Grška je s tem vložila podoben protest, kot pri vkorakanju Angležev in Francozov na grško ozemlje.

Zasedba utrdb Rupel.

Genf. Venicelistično časopisje je izšlo z žalnim robom, ker so zasedli Bolgari utrdbu Rupel.

Francozi zasedli Poroj.

Solun, 31. maja. (K. ur.) Francozi so zasedli včeraj popoldne Poroj.

× × ×

Poroj leži ob grškobolgarski meji na planini Veleš, 30 km zahodno od Strume in 10 km severno od železniške proge Solun—Seres.

Oblegovalno stanje v Solunu.

Curik. Iz Aten se je brzojavilo, da so nad Solunom proglasili oblegovalno stanje, vsled česar so na Grškem zelo razburjeni. Bolgarske straže so oddaljene od glavnih obrambnih črt zaveznikov komaj dva dni hoče.

Pariz vznemirjen radi Soluna.

Genf. Pariško časopisje je pisalo tako, da se vidi, kako se boji razvoja dogodkov pri Solunu. »Petit Journal« je pisal: Sarraill je izpostavljen nevarnemu napadu s strani. Hervé je pisal, da se boji katastrofe, če Angleži ne pošljejo takoj iz Egipta šest divizij v Solun. — »Matin« in »Gaulois« sta svarila, naj se ne zanašajo na pomoč grške armade.

Liga grških častnikov.

Rotterdam, 31. maja. »Morning Post« iz Aten: Majhni grški listi vnovič poročajo o ustanovitvi častniške lige, ki zahteva, da naj se opozicijo in kritike zatre z oboroženim roko. Venizelosovo časopisje naj se ustavi. Tako hočejo baje ustrahovati Venizelosa in vzdržati na vladi Skuludisa toliko časa, da bi Venizelos ne mogel več izpremeniti sedanjega političnega kurza.

Vse srbske čete srečno došle v Solun.

Pariz. (Kor. ur.) Minister mornarice Lakaze je poročal ministrskemu svetu, da so prepeljali srbske čete s Krfa v Solun. Prečital je ministrom pismo srbskega kra-

ljeviča, ki je na prevozu čestital francoski mornarici.

Srbi zahtevajo vojno pristanišče.

Lugano, 1. junija. Italijansko časopisje prinaša izjave Pašića in Sazonova, ki se nanašajo na rešitev slovanskega vprašanja v Evropi, zaenkrat brez komentarja. Med vrstami se pa spozna nevolja Italijanov, ker je Pašić zahteval ne samo trgovsko pristanišče, marveč tudi vojno pristanišče ob Adriji.

Nova Bratianujeva izjava.

Bukarešt, 31. maja. Na prvem kongresu lekarnarjev je ministrski predsednik Bratianu rekel: Morda se vam naprtijo težka bremena, toda vsekakor se trudimo, da posle dežele vodimo tako, da to preprečimo.

Grško-rumunska trgovska pogodba.

Kodanj, 31. maja. Iz Petrograda poročajo, da je tudi Grška sklenila z Rumunijo trgovsko pogodbo kakor osrednji sili.

Boji na zahodu.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 31. maja. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Sovražne torpedovke, ki so se približale obrežju, je prepodil ogenj s topovi.

Živahno streljanje v odseku med prekopom La Basse in Arrasom traja dalje. Podjetja nemških patrulj pri Neuve Chapelle in severovzhodno od tam so uspela. Ujeli smo 38 Angležev, med njimi enega častnika, in zaplenili eno strojno puško.

Na levem bregu Moze smo očistili južno od vasi Cumieres od sovražnika žive meje in grme, ob tej priliki smo ujeli tri častnike in 88 mož. Med napadom 29. majnika smo zaplenili v gozdiču Laurette vzdignjen top mornarice, 18 strojnih pušk in še veliko drugega orožja.

Na obeh bregovih Moze so zelo živahno streljali s topovi.

Berlin, 1. junija. Veliki glavni stan:

Severno in južno od Lens se je streljalo tudi včeraj živahno s topovi.

Na levem bregu Moze so pripravili Francozi sinoči znatne sile na napad proti »Mrtvemu možu« in proti višini Cau rette. Na južnem vnožju »Mrtvega moža« se jim je posrečilo, da so se ustalili v našem najsprednejšem jarku v širini 400 metrov. — Drugod smo odbili več napadov sovražnika z najtežjimi izgubami zanj.

Vzhodno od Obersepta je vdrl nemški poizvedovalni oddelek v širini približno 350 metrov in v globini 300 metrov v francosko postojanko in se je vrnil z ujetniki in s plenom.

V zračnem boju je bilo sestreljeno angleško dvokrilno letalo zahodno od Cambrai. Letalce, častnike, smo ranjene ujeli. Vrhovno vojno vodstvo.

Francosko poročilo.

30. majnika ob 11. uri ponoči. Na levem bregu Moze se je zelo ljuto streljalo s topovi pri Mrtvem možu in pri Cumieres. Topovi so delovali na desnem bregu Moze in na Woevre. Z ostalih pozorišč se nič ne poroča.

31. maja ob treh popoldne. Na levem bregu Moze so se razvili včeraj in ponoči na danes besni boji med Mrtvim možem in Mozo. Po nečuvno ljutom obstreljevanju, ki je trajalo dva dni, so Nemci večkrat osredotočeno napadli z zelo velikimi silami francoske strelske jarke vzhodno od Mrtvega moža in na obeh straneh Cumieres. Povsod smo jih odbili z zelo znatnimi izgubami za nje. Francozi so pa morali južno od gozda Counette izprazniti strelski jarek prve črte, ki ga je obstreljevanje popolnoma zravnalo. Nemcem se je posrečilo južno od Cumieres, da so z napadom na obeh straneh vasi začetkoma potisnili Francoze proti postaji Chattancourt, a živahni protinapad jih je zopet potisnil do vhodov vasi. Naš ogenj je popolnoma uničil nekaj oddelkov, ki so prišli v varstvu megle ob Mozi do višine postaje. Na desnem bregu Moze boji topov s presledki. V zgornji Alzaciji so napadli Nemci po besni pripravi s topovi postojanke Francozov v širini približno 1200 metrov pri Sept in so se ustalili v nekaterih odsekih jarka, iz katerih smo jih takoj s protinapadi pregnali.

31. maja ob 11. uri zvečer. Na levem bregu Moze ljuto obstreljevanje z granatami velikega kalibra pri Avocourt in pri vrhu 304. Naše čete so vzele popoldne z živahnim napadom močno nemško utrdbo na južnozahodnem robu Mrtvega moža. Ujeli smo 220 mož, med njimi 5 častnikov in smo zaplenili 7 strojnih pušk. Na južnovzhodnem robu Mrtvega moža smo ujeli v minuli noči s presenetljivim napadom 25 mož.

Na levem bregu Moze sta zelo delovali obe topništvi. Med Mozo in utrdbo Vaux pehota ni delovala. Naše baterije so obstreljevale in razkropile sovražna zbiranja severno od gozda Fosjes. Na ostalih višinah od časa do časa s presledki živahno streljanje s topovi.

Uspehi Nemcev na francoskem bojišču.

Bern. Vojaški strokovnjak »Tempa« je pisal: Nemci priborujejo zdaj uspeh za uspehom. Od Cumieres do južno od Douaumont se mora računati z dejstvom, da so vdrli tudi v postojanke južno od gozda »Krokarja«. Uspehe je priborilo pet novih divizij, ki so jih pripeljali Nemci na bojišče. Pretirane važnosti pa le ne pripisujemo našim neuspehom, ker nam naše končne zmage ne morejo iztrgati.

Resna poročila z Dunaja Francoze skrbe.

Genf. »Guerre Mondiale« je izvajal v popisu avstrijskega prodiranja na južnozahodni črti: Beležiti moramo, da postaja strateški položaj vedno bolj napet. Z Dunaja prihajajo resna poročila. Pred polomom od koraka do koraka moramo vprašati, kje stoji rezerve Cadorne, kaj misli pričeti z njimi in če pomanjkanje vsakega odpora pomenja anarhijo ali pa strah.

Francoska ministra se vrnila iz Rusije.

Pariz. (Kor. ur.) Ministra Viviani in Thomas sta se vrnila iz Rusije.

Žrtve štirih nemških zračnih napadov na Angleško.

Amsterdam. Herbert Samuel je izjavil v angleški poslaniški zbornici: Zaradi štirih nemških zračnih napadov na Angleško je bilo ubiti 409, ranjenih pa 1005 oseb. Ob treh napadih z morske strani je bilo ubitih 141, ranjenih pa 606 oseb.

Kje je mir?

Grof Tisza o mirovnih pogojih.

Berlin, 31. maja. (Kor. ur.) »Berliner Tageblatt« prinaša razgovor z grofom Tisza, ki je rekel: Brez dvoma se v zadnjih mesecih krepijo objektivni mirovni predpogoji, ki na naši strani obstoje že dolgo. Zadržanje, kar bi si mogli v tem oziru še želeči, se dogaja v teh dneh: Italijane podimmo iz ozemelj monarhije. Da pa bi bili podani subjektivni predpogoji miru, to iz zadnjih Poincarjevih in Greyevih izjav ni razvidno. Še vedno zavisi samo od sovražnikov, kdaj da pridemo do miru.

Nemški kancler v Monakovem.

Krepka, jasna a vendar milejša beseda. Prav uradno se zatrjuje, da je bil razgovor nemškega kanclerja z bavarskim kraljem v Monakovem prav velike politične važnosti. Govorila sta o vseh zunanjih političnih in notranjih političnih vprašanjih, ki se bližajo rešitvi. Navadno je diplomacija svoje delo skrivala, sedaj pa marsikaj razglasi svetu. Zato so porabni časniki. V Monakovem je nemški kancler Bethmann-Hollweg imel razgovor z glavnim urednikom »Münchener Neueste Nachrichten« in ta poroča o tem razgovoru, kar je vredno pazljivega branja:

»Bred dvoma sprevidijo danes v Angliji, Franciji in v Rusiji, da je zmaga entente izključena. Vedno moramo imeti pred očmi, kaj imajo osrednji sili in njuni zavezniki v rokah: celo Belgijo, severne in vzhodne departemente Francije, najbolj močne po bogastvu in davkih, celo Poljsko, Kurlandijo, Srbijo, Črnogoro, Albanijo itd. Če se odgovorni državniki entente ozro na zemljevid in dajo besedo edinole tam za črtanim dejstvom, tedaj bodo razumeli tudi kanclerjevo izjavo, da mora sedanji vojni zemljevid tvoriti podlaga za mir. Namenoma rečem podlago. Čisto napačno je uveljavljanje, če se hoče iz kanclerjevih besed brati, da morajo sedanji neprodorni strelski jarki osrednjih sil na vzhodu in zahodu, da mora sedanji neporušljiv zid nemških vojakov tvoriti tudi mejo mirovnega sklepa. Še v nobeni vojni, — pomislimo na l. 1870 — se to ni zgodilo. Toda vojaške pridobitve, pridobljene za neskončne žrtve krvi, morajo biti izhodišče za pogajanja. To je tako nedvomno in jasno, da vsako drugače umevanje mora sloneti le na zlobnosti in zavijanju dejstev.

Ententino časopisje piše, da je Nemčija kriva, če še ni konca te grozovite vojke. Toda Nemčija, svesta si svoje sile in dragocenih jamstev, ki jih je imela v rokah, je bila vedno pripravljena končati to krvavo borbo. Vsi sloji nemškega naroda so prepričani, da ima nemška vlada to dobro voljo in da ni kriva vsak dan novih strašnih žrtv evropskih narodov. Vzdržali bomo v vseh razmerah. Sploh se pa sedaj tudi nevrtni spoznali, da Nemčija ne stremi po nadvladi.

Stuttgart, 31. maja. (Kor. ur.) Po jutru pri ministrskem predsedniku se je kancler Bethmann-Hollweg odpeljal v Karlsruhe.

»Secolo« prinaša londonsko vest, da hoče kancler južne nemške države pridobiti za odstop Alzacije. Vest vzbuja veliko veselost.

Wilson.

O Wilsonovem govoru za mir ima skoro vsak list drugačno sodbo; vsakdo vidi drugače, ker človek je kratkoviden ali dalekoviden. Zapisali bomo nekaj glasov. Ameriško časopisje ne piše ugodno o njegovem govoru; tudi so baje ameriški Nem-

ci ogorčeni nad tistimi Nemci, ki bi hoteli Wilsona sprejeti kot mirovnega posredovalca. Nemško narodno liberalno časopisje si Wilsona ne more misliti v taki vlogi. Francoski vladni »Temp« ga odklanja. Angleške »Times« se posebno spodbujajo nad Wilsonovimi besedami, da nima interesa preiskavati temnih virov, iz katerih je priverla ta krvava povodenj. Pač pa da ima Amerika dolžnost in pravico zelo odkrito govoriti o svojih velikih interesih. »Times« protestirajo proti takemu stališču in pravijo, da zavezniki ne bodo nikdar dovolili, da se v to vojno za pravo urinejo ameriški notranji politični interesi. Zavezniki bodo šele takrat poslušali mirovne predloge, če pridejo od premagane Nemčije. Iz Angleškega prihajajo tudi glasovi, da bi Angleži v vlogi mirovnega posredovalca lažje kakor Wilsona videli Švico, ali španskega kralja ali holandsko kraljico. Naš dunajski oficijozni »Fremdenblatt« pa pravi, da je Wilson edini državnik, ki bi z enim zamahom mogel ustaviti boj. Sredstvo za to: takoj naj ustavi pošiljanje orožja v Evropo.

Asquith o miru.

London, 31. maja. (Kor. ur.) Poslanec Markham je stavil na angleškega ministrskega predsednika z ozirom na izjavo nemškega kanclerja Združenim državam, da je v zadnjih mesecih Nemčija dvakrat naznanila svetu, da je pripravljena za mir pod pogoji, ki zagotove njene življenjske koristi in da ni kriva Nemčija, če Evropa še ne uživa miru, sledeče vprašanje: So-li pripravljeni zavezniki, da se poslužijo uslug nevtralecev, da naznanijo Nemčiji pogoje, s katerimi da bi bila Nemčija pripravljena isti čas in na isti način obvestiti zaveznike o določenih pogojih glede na sklepanje miru? — Asquith je izjavil: Državni tajnik Grey je že podal javno izjavo o vprašanju miru. Izjava nemškega kanclerja ne obsega ničesar, kar bi kazalo, da bi se ne hotela Nemčija pečati z mirovnimi pogoji, ki bi zavarovali koristi četvero zveze in bodoči mir v Evropi. Ne mislim, če bi koristilo, ako pridenem kaj Greyevemu govoru v zadnjih tednih.

Anglija in bosanska kriza.

London, 30. maja. (Kor. ur.) Reuter poroča: Z ozirom na poročilo nemškega petrograjskega poslanika Pourtalesa, ki ga je prinesla »Norddeutsche Allg. Ztg.« o tedanjem postopanju angleške vlade, oziroma tedanjega petrograjskega poslanika Nicolsona, izjavlja zunanji urad na podlagi odločne Nicolsonove izjave, da obdolžitve proti njemu niso utemeljene. Dne 9. marca 1909 je Nicolson Greyu pisal, da je docela neresnično, da je on v ruskem zunanjem uradu vodil Nemčiji in Avstriji sovražno politiko. Nikdar ni nasvetoval smeri, ki bi mogla razširiti prepad med Dunajem in Petrogradom. To politiko je Nicolson zastopal tudi v bosanski krizi. Zunanji urad označuje kot neutemeljeno tudi obdolžitve, da je Grey izjavil, da po njegovem mnenju angleška javnost odobrava vojno Anglije na strani Rusije. Grey take izjave o bosanski krizi ni nikdar podal. Zunanji urad končno navaja Nicolsonovo pismo z dne 27. februarja 1909, da je dal Izvolskemu razumeti, da bo Anglija Rusijo o srbski zadevi diplomatično podpirala, stvari pa da ne bo gnala do vojne in da bi ne stalo v nikakem razmerju z interesi, če bi se hotelo gnati vsled srbskih teritorialnih zahtev do vojne, v katero bi se najbrže zapletla velika večina evropske celine. Izjava zaključuje: Diplomatični zapiski iz leta 1903, do 1909. dajejo ta vtis, da se je leta 1909. izognilo vojni, ker Rusija srbskih teritorialnih zahtev proti Avstriji ni hotela tako daleč podpirati, da bi prišlo do evropske vojne. To je bilo tudi stališče angleške vlade, s katerega se ni nikdar premaknila. Če bi Nemčija leta 1914., ko se je avstrijsko zahtevo proti Srbiji gnalo do uničenja srbske neodvisnosti, zavzela isto stališče, tedaj bi se takrat izognili vojni.

Sv. oče piše holandski kraljici.

Curih, 31. maja. »Neue Züricher Zeitung« poroča iz Haaga: Semkaj je prispel bruseljski nuncij Tacci-Portelli in je bil sprejet od kraljice in zunanjskega ministra. Kakor se sliši, je nuncij v avdijenci kraljici izročil papeževo pismo. Avdijenci pripisujejo velik političen pomen.

Nevtralnemu časopisju ve nekaj več o mirovnem stremiljenju.

Berlin, 31. maja. »Lokalanzeiger« poroča iz Haaga: Londonski »Economist« pravi, da tako v Londonu kakor tudi v Nemčiji hrepenijo po miru. Toda londonski listi zadenejo pravo ravno tako malo, kakor časopisi osrednjih držav. Samo nevtralcu vedo več kakor angleško občinstvo, in zato zdaj z večjo pazljivostjo čitajo nevtralnemu časopisju, posebno ameriško.

Konterbanda in izstradanje.

Pariz, 31. maja. (K. u.) Zbornični podtajnik v zunanjem uradu lord Robert Cecil je prišel na posvet k ministrskemu predsedniku Briand in ministru brez sedeža Denis-Cochin. Raz-

pravljali bodo o konterbandi in omejitvi gospodarskih pomožnih sredstev sovražnika.

Amerika nastopi zaradi blokade?

Newyork, 29. maja. (K. u.) Wolff poroča iz Washingtona, da bo Amerika najbrž kmalu napravila odločnejše korake. Uradni krogi dobivajo vsak dan večje prepričanje, da hoče Nemčija izpolniti svoje obljube v zadevi podvodnikov in da tega nič ne spravlja v zvezo z ameriškim postopanjem proti ententi. Zato Amerika lahko nastopi v zadevi blokade, ne da bi vzbudila videz, da jo k temu priganja postopanje Nemčije.

Turčija v vojski.

Turška zmaga na Kavkazu.

Carigrad, 31. maja. Uradno: Kavkaško bojišče: Na levem krilu nobenih dogodkov, izvzemši neznatnega streljanja pehote. Naše prodiranje jutraj 30. majnika v splošni smeri proti potoku Zuzla in proti Mamahatunu proti ruskim postojankam 6 km južno in 18 km južnozahodno od Mamahatuma, — prodirali smo v širini 30 km — je uspelo. Ker smo opisane operacije izvedli naravnost presenetljivo, so se morali Rusi v tem odseku umakniti; umikali so se deloma proti vzhodu in deloma proti severu; odpor se jim ni nikjer posrečil. Naši so zasedli kraj Mamahatun. Napade Rusov kot odgovor na naše prodiranje v odseku Coruha in na levem krilu smo odbili po ljutem boju s topovi, s pehoto in z bombami. En monitor in dve sovražni torpedovki sta obstreljevali ponoči na zahodnem bregu otoka Kostep ležeče odprte kraje, nekaj hiš je nekoliko poškodovanih, ranjen je neki kmet.

Z ostalih bojišč se ni nič važnega poročalo.

Kozaki v Mezopotamiji.

Carigrad. (Kor. ur.) Rusko vojno vodstvo je poročalo 25. majnika, da so prišli kozaki v angleški tabor v Mezopotamiji. Rusi bi radi na ta način prepričali svet, da so se združile njih čete z Angleži. Tako Angleži kakor Rusi s celim svetom vred pač umevajo, da dohod pešice kozakov, ki so se združili vodeni po Perzih, po dolgi, težavni poti skozi Luristan, z Angleži, nikakor ni združitev Rusov z angleško armado.

Umor turških ujetnikov v Rusiji.

Carigrad. (Kor. ur.) »Agence telegraphique Milli« je izvedela z zanesljive nevtralne strani: Ruski vlak, s katerim so se peljali turški ujetniki v Sibirijo v zapечатih vozovih, je vozil 12 dni, predno se je pripeljal v Penzo. Iz vozov je strašno smrdelo. Vrat se niso železničarji upali odpreti in so jih odprli šele čez tri dni na iz Petrograda došel ukaz. Našli so 700 mrtih; nekaj ujetnikov, ki so še bili živi, je umrlo v bolnišnici.

Razna poročila.

Položaj osrednjih sil po sodbi sovražnikov.

Geni. »Echo de Paris« se je pečal s za Francoze neugodnim položajem pri Verdunu in s presenečenjem Bolgarov v Macedoniji. Izvajal je: Sovražnik poizkuša premagati zavezniške posamič, da si povsod zagotovi jamstva. Zdi se sicer navidezno, da niso v enotni zvezi nastopi pri Verdunu, resno avstrijsko prodiranje proti Italiji in pohod Bolgarov, toda v resnici je vse to trdno strnjeno delo po pripravljenem vzporedju. Nikakor ne zadošča, ako ukrenejo zavezniški v obrambo od slučaja do slučaja junaške in genialne ukrepe, ker razpolaga sovražnik glede na razdelitev svojih sil z ugodnostmi notranje črte in z enotnostjo višjega poveljstva.

Cesar Viljem obiskal Hindenburga.

Berlin. Cesar Viljem je obiskal maršala Hindenburga v vzhodnem glavnem stanu.

Liebknecht obtožen.

Berlin, 1. junija. Kakor se čuje, je proti poslancu Liebknechtu vložena obtožba radi vojne izdaje.

Juanšikaj zastrupljen?

Peking, 1. junija. Juanšikaj je zadnji petek obolel. Njegovo stanje je že sedaj tako resno, da ne more več govoriti. Trdi se, da je bil zastrupljen.

Pomoč Portugalske.

»Secolo« je poročal iz Lizbone, da sestavljajo Portugalci armado 100.000 mož, ki jo porabi pozneje sporazum na nekem bojišču.

Na Sredozemskem morju potopljenih tekom enega tedna 13 ladij.

Basel. »Baseler Anzeiger« je poročal: Minuli teden so potopili podvodni čolni na Sredozemskem morju 13 ladij.

Indijske čete se punitajo.

Amsterdam. Iz Milana se je poročalo: Uprla sta se dva polka indijskih čet južno od Kaira; 60 evropskih častnikov in 100 mož je izgubilo življenje.

Odlikovanja.

Red železne krone 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil podpolkovnik 47. pp. Rudolf Passy. — Duhovniški zaslužni križec 2. vrste na belordecem traku je dobil vojni kurat Franc Zagoršak, pri epid. bolnišnici št. 1. — Ponovno najvišje pohvalno priznanje je dobil nadporočnik 7. polj. top. p. Rudolf Kalt. — Najvišje pohvalno priznanje je dobil poročnik 47. pp. Anton Cipin. — Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje so dobili: okrajna stražmojstra 7. dež. orož. pov. Josip Čebokli in Henrik Kodrin, oba pri 5. armadnem poveljstvu, nad. stražmojstri 7. dež. orož. pov. Franc Ogrinc, Avgust Godnič in Josip Melzer, vsi pri 5. armad. pov. — Ponovno najvišje pohvalno priznanje je dobil poročnik 1. pp. Rudolf Jakše in nadporočnik 7. trd. top. p. Josip Obrist. — Najvišje pohvalno priznanje so dobili: stotnik 17. pp. Robert Osler, nadporočnik 87. pp. Julij Svoboda in poročnik 1. bos. herc. p. dr. iur. Zmagoslav Knapčič. — Zlat zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje je dobil sanitetni praporščak 87. pp. Bohuslav Novotny. — Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje so dobili: stražmojster 3. tren. div. Ivan Likar, narednik 97. pp. Oton Hornisch in podkovski mojster 7. p. top. p. Josip Poženel. — Srebrni zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje sta dobila četovodja 47. pp. Ivan Krois in četovodja 3. tren. div. Anton Močnik.

Odlikovanja pri 17. pešpolku. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste so dobili: sanitetni kadet Wank Ivan, kadeta Šterbenc Ivan in Telčnik Viljem. — Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: sanitetni kadet Jančič Anton, četovodja Zweidick Ivan in Jaklič Alojzij in poddesetnik Simonič Mihael. Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: poddesetnik Strehovec Josip, infanteristi Radović Lovrenc, Majdič Ivan, Pusswald Ivan, Aufschläger Emil, Podpade Ivan in Pureber Martin.

Odlikovanja pri 7. pešpolku. Srebrno svetinjo 1. vrste so dobili: narednik Uranšek Stefan, poddesetnika Ogris Leopold in Paier Ivan.

Dnevne novice.

+ Nadvojvodinja Cita je v sredo dne 31. maja povila sinčka. Novorojeni nadvojvoda je krepko razvit in tehtal nad 5 kg. Splošno stanje nadvojvodinje je vseskozi zadovoljivo. — Nadvojvodinja Cita se je 21. oktobra 1911 poročila s prestolonaslednikom nadvojvodom Karlom Francem Jožefom. Dosedaj imata sledeče otroke: nadvojvoda Franc Jožef Oton, roj. 20. novembra 1912, nadvojvodinja Adelheid, roj. 3. januarja 1914, in nadvojvoda Robert, rojen 8. februarja 1915. Tudi ob tej priliki se vedno zvesti slovenski narod veseli z visoko cesarsko hišo in spremlja v duhu z najiskrenejšimi željami visoke starše v njihovi molitvi, da Bog novemu nadvojvodu da na pot največjo srečo. Bog čuvaj Habsburg in daj sijati na našo cesarsko hišo samo solnce sreče! Mogočna Avstrija bo sreča Evrope!

ge, naj pošlje kak denarni prispevek na naslov našega upravnštva. Vse poslane denarne darove bomo izkazali v našem listu.

— Povišanje cen tobaknih izdelkov. Uradno smo prejeli: Počenši s 1. junijem 1916 so se tobakni izdelki splošno podražili, kar je bilo neizogibno in je naravna posledica povišanja izdelovalnih stroškov in potrebe dvigniti državne dohodke. Cene inozemskih tobakov so poskočile do 100% in one ogrskih tobakov do 50%, poleg tega so se pa tudi podražile vse druge potrebščine. Razen tega so se povišale osebnostne doklade uradnikom in delavcem, tako da se mora računati s tem, da se bodo zvišali v najbližji bodočnosti po vojni izdelovalni stroški še za 30 do 50 milijonov kron. Da mora država v svrhu pokritja velikanskih vojnih stroškov iskati novih virov in obstoječe vire dohodkov, kjer je le mogoče dvigniti, bo vsakomur jasno. Vsled tega se, kar je čisto naravno, tudi kadilcev ni moglo prezreti. Uprava tobaknega monopola si je pa prizadevala, da po možnosti ne obremeni preveč kadilcev. Tako so se podražile male tuzemske, mešane inozemske smodke, cigarilos, portorike, kube in viržinke, ki zavzemajo 90% konzuma pri smodkah, le za 1 vinar komad, boljše vrste smodk za 2 do 4 vinarje, najfinejše smodke za 6 vinarjev in konečno razkošnostne smodke za 10 do 40 vinarjev komad. Isto velja za svačice. Od teh so se ogrske, drama in športne svačice, ki znašajo 80% vsega svačičnega konzuma, podražile le za 1/2 vinarja in najfinejše za 3 in 4 vinarje komad. Navidezno so se v višji meri podražili svačični tobaki, pri kojih je cena, in sicer pri najcenejših in onih, po katerih je povpraševanje največje, sledeče poskočila za zavitek 25 gramov: pri najfinejšem ogrskem svačičnem tobaku od 22 na 30 vinarjev, pri dramskem tobaku od 30 na 40 vinarjev, pri srednje finem turškem od 44 na 65 vinarjev in pri finem hercegovskem od 60 na 90 vinarjev. Pri finih svačičnih tobakih se je dvignila cena pri 100 g za 1 K 80 vin. do 4 K 20 vin. in pri najfinejših vrstah za 6 do 8 K. To podraženje je pa le navidezno, kajti od kadilca samega napravljena svačica, ki tehta 1 gr, ne stane nič več, kakor izgotovljena svačica, ki se jo kupi v trafikah. — Pri tobakih za pipe se je podražil domači tobak od 8 vinarjev na 9 vinarjev za zavitek 30 gr. — Cene tobaka za nosljanje, po kojem je zanimanje vedno manjše, so ostale neizpremenjene. — To podraženje tobaknih izdelkov bo pa imel za državo šele po povratku normalnih razmer popoln finančni uspeh, ker se sedaj v vojnem času zvišani prejemki iz podražanja tobaka zjednačijo s povišanimi izdelovalnimi stroški in z oddajo tobaknih izdelkov v veliki množini vojaštvu po znižani ceni.

— Nove cene za cigare, cigarete in tobak. Odslej bo veljala cigara: coronas 1 K regalija favorita 34 h, regalija media 26, trabuko 22, britanika 20, operas 16, viržinka 12, kuba 12, portorika 9, cigarillos 7, mešane tuje (»kratka«) 7, male, domače 5 h; cigarete: sfinks 14, kedive 10, nil 9, dames 8, egiptovske 8, memfis 7, cesar 5, dame 5, sport 3 1/2. Donava 3, drama 2 1/2, ogrske 1 1/2 h; tobak za cigarete: najfinejši turški 10 K, kir 9 K, puržičan 8 K 30 h, najfinejši hercegovinski 8; fini turški 1 K 35 h, fini hercegovinski 90 h, srednje fini turški 65 h, drama 40 h, ogrski 30 h. Tobak za fajfo: latakia 1 K 50 h; varings 1 K 50 h, cesarska mešanica 1 K 30 h, krul 26, knaster 22, treh kraljev 22, fini ogrski 20, srednje fini ogrski 14, kmečki tobak, fino rezan 12, navadni kmečki 9 h.

— Smrtina kosa. Nagloma je umrl pri Gradcu polkovnik Jožef Fux. — V Badnu pri Dunaju je umrl rudniški inženir Fric Wehrhass, bivši celjski občinski svetovalec. — Umrl je v celjski okolici posestnik in gostilničar Martin Kostomaj, star 56 let. Zastopal je nemško stvar v teharskem občinskem zastopu. — Umrl je v Celju prostak pešpolka št. 87 Tomaž Dimnik. — Umrl je v Beljaku v bolnici praporščak Franc Pirnat, doma od Sv. Gregorija-Gašpinova.

— Iz uredništva zagrebških »Novin« je izstopil dosedanj glavni urednik Peter Rogulja.

Padel je na bojišču kraj Dobroboške planote kand. inž. c. kr. poročnik g. Bogdan Šavnik, sin g. zdravnika dr. Edvarda Šavnika. Junaku bodi lahka zemlja domača, za katero je žrtvoval svoje mlado življenje. Spoštovani rodbini iskreno sožalje!

— V italijanskem ujetništvu je Anton Jež, bivši načelnik vipavskega Orla. Materi je pisal iz Verone.

Sladkor za vkuhanje sadja bodo dobile na podlagi dopolnilne sladkorne karte le one družine, ki nimajo doma več nego 2 in pol kilograma sladkorja za vsako osebo, ki se preživlja v družini.

— Hrvata v belgrajski službi. Stotnik Zeno pl. Soretić je dodeljen naučnemu oddelku pri vojnem guvernementu v Belgraj-

du, a poročnik dr. Manko Gagliardi je imenovan za policijskega prefekta v Kragujevcu. Oba sta svojo novo službo že nastopila.

— **Padel je 12. t. m.** na tirolskem bojišču čevljarski mojster Ivan Prpar, rojen l. 1897 v Velikem Lipovcu št. 10 pri Žužemberku. Sovražna granata mu je pretrgala nit življenja. Poleg sorodnikov žaluje za njim cela občina. Junaku blag spomin!

— **Ilustrirani Glasnik** št. 40 ima sledeče slike: Aeroplan v boju. — Soteska pri Predilu ob koroški meji. — Bolnica »Rdečega križa«. — »Nevada«, največja vojna ladja združenih ameriških držav. — Vojni kurat tolaži umirajočega vojaka na bojišču. — Padli junaki. — Ranjen slikar. — Črnogorski kralj Nikita. — Odličen Čerkez. — Bolgarski kralj Ferdinand v razgovoru z vojakom. — Bengalski jezdec.

— **Otroka povozila.** Neka posestnica iz Most je po Zaloški cesti s svojo vprego tako naglo in nepravilno vozila, da je podrla šestletno dekletce Ivano Milatovič iz Sela in jo povozila. Otroci se nahaja v domači oskrbi.

Rodila tri sinove. Kmetica Franja Ergotič iz Velike Kopanice na Hrvaškem je rodila 12. t. m. tri sinove, kateri so živi, zdravi in dobro razviti.

Proti muham. Puljsko pristaniško poveljstvo je izdalo 14. aprila dnevno povelje, v katerem nalaga najstrožjo snago in zatiranje muh in mušje zalege. Muhe so nevarne prenašalke različnih kužnih bolezni, zato veljajo navodila mornariške oblasti nasplošno. Predvsem treba gledati, da se spomladi nemudoma zatro zalege muh, še predno so godne. Svoje zalege ima muha predvsem po gnojščih in smetiščih, latirah in straniščih in po nesnagi ob potih, rogatih, na dvoriščih, vrtovih itd.. Z eno besedo: vsakovrstna nesnaga je tisto gnezdišče, kjer se plodi ostudni mušji mrčes. Čimbolj pazimo na snago v stanovanju, kuhinjah, straniščih, dvoriščih, na ulicah in vsepovsod, temmanj bo mušje nadloge. Vsi odpadki naj se sproti zakopavajo ali sicer spravljajo od človeških bivališč daleč proč; ognjišča naj se večkrat obližajo s kakim razkužilom. Zlasti v klavnicah, preskrbovalnih skladiščih in bolnišnicah ter krog njih se mora najstrožje gledati na skrajno snago. Muhe, ki so že zletele, naj se love na s klejem namazane palice, trakove ali ploskve.

Harmonike si žele naši fantje topničarji na italijanskem bojišču. Kdor bi jim jo hotel podariti, naj jo pošlje na J. Pečnika, Marinegeschütz-Batterie 15 cm, L 40.

Miletinsko mehanično tkalnico v Miletinu pri Hořicah je kupila tvrdka Stransky & Fischer v Prahi in jo bo v povečanem obsegu vodila dalje.

— **Uredništvo doposlani knjige:** Dragan Šanda »Lepa Vida«. Tragedija (Brod-Slavonija). — Fzm. Franz Freiherr v. John. »Blätter der Erinnerung an den Chef des Generalstabes flzm. Fr. Freiherrn v. John. Graz.« — Hlidka (Redaktor dr. Pavel Vychočil v Brně). — Časopis katoliškega duhovenstva. Red. dr. J. Tumpach v Praze. — Uputa u zadržno poslovanje. Sp. Franjo Zenko Donadini. Split. — Der Weltkrieg 1914/16 und sein Zusammenhang mit der Orientkrise, von Ing. Rud. Wahn. Wien und Leipzig 1916. K. k. Universitäts-Verlagsbuchhandlung. — Hrvatska Straža. Ured. dr. Ante Alfrevič, Split.

Velika pomorska bitka med Angleži in Nemci.

Angleži premagani s strašnimi izgubami. Berlin. 1. junija. (K. u.) Uradno se je poročalo:

Naše bojno brodovje je zadelo 31. maja na znatno premočni glavni del angleškega bojnega brodovja. Razvila se je popoldne in ponoči vrsta težkih bojev, ki so izpadli ugodno za nas. Uničili smo, kolikor je dozaj znano, bojno ladjo velikanka (dreadnought) Warspite, bojni križarki Queen Mary in Indefatigable, dve oklopni križarki, ki, kakor se je zdelo, sta pripadali vrsti Ahil, eno malo križarko, nove rušilne vodilne ladje Torbult, Mestor, Alcastor, veliko torpednih rušilk in en podvodni čoln. Celo vrsto velikih angleških bojnih ladij smo težko poškodovali, med drugim je bila zadeta s torpedi velika bojna ladja Marlborough. Na naši strani je potopil sovražnik mali ladji križarko Wiesbaden in ladjo Njegovoga Veličanstva Pommern. Usoda ladje Njegovoga Veličanstva Frauenlob in nekaterih torpedovk dozdaj še ni znana. Vojna brodovje se je pripeljalo danes v naše pristanišče.

× × ×

Angleži so se končno le toliko osokolili, da so odpotali na visoko morje svoje velike bojne ladje, železne trdnjave, katere so dozaj tako skrbno čuvali in zapirali, da so se že celo njihovi zavezniki in prijatelji norčevali iz njih. Odrinili so na Severno morje, morebiti so mislili vdreti skozi Skagerrak

in Kattegat Rusom na pomoč, a na Severnem morju med Skagerrakom in Hornsrifom, so jih napadle nemške bojne ladje. Razvili so se na morju strašni boji. Izgube Angležev so naravnost strašne tudi za mogočno angleško vojno brodovje. Dreadnought »Warspite« spada med najnovejše angleške vojne ladje velikanke, ki je gotovo 21.000 tonska in šteje posadka nad 800 mož. Tudi bojna križarka »Queen Mary« je iz najnovejšega časa, uničena bojna križarka »Indefatigable« je spadal v I. vrsto angleških zavarovanih križark; dolga je bila 91. široka 13.3 m in je obsegala 3600 ton. Posadka je štela 273 mož; oklop je bil debel na krovu 51 mm. V morje so jo izpustili l. 1891. Oklopne križarke vrste Achilles, dve so Angleži izgubili, so dolge 146, široke 22 metrov in obsegajo 13.550 ton. Stroji proizvajajo nad 23.000 konjskih sil, oklop je debel 152 mm. Posadka vsake križarke te vrste šteje 704 mož. Križarke te vrste so iz let 1903, 1904 in 1905. Tudi večkrat s torpedi zadeti angleški dreadnought Marlborough spada med najnovejše angleške bojne ladje velikanke. »Pommern« spada med nemške linijske ladje, ladjo so izpustili v morje leta 1905. »Frauenlob« je bila mala nemška križarka, ki so jo izpustili v morje leta 1900. Posadka je štela 264 mož. Nemške izgube naravnost izginje v primeri s strašnimi izgubami Angležev v tej prvi veliki bitki na morju v sedanji svetovni vojski.

Primorske novice.

Zahvala nadvojvode Evgena Primorski. Na mestnikovo čestitko poveljniku jugozapadne fronte, nadvojvodi Evgenu, ob priliki podeljenega mu odlikovanja in uspehov na fronti je dospel naslednji odgovor: »Najemstnik baron Fries-Skene, Trst. Za čestitke, izrečene mi v tople občutnih besedah v svojem lastnem in v imenu primorskega prebivalstva, izrekam, zelo vzradoščen, Vaši ekscelenci svojo najtoplejšo zahvalo. Naj bi se z božjo pomočjo posrečilo kmalu našim hrabrim četam, da bi s popolnim porazom sovražnika priborile hudo prizadetim deželam, ki so poverjene izkušeni upravi Vaše ekscelence, blagoslov srečnega miru. — Nadvojvoda Evgen.«

Goriška županstva in goriški deželni odbor. Leto dni je že preteklo, odkar se je ob naših junakov na naši zemlji zmagoslaven boj proti Lahom. Leto dni je že preteklo, odkar je zbežal goriški deželni odbor daleč proč iz dežele na Dunaj in ni ga še danes nazaj. Vemo sicer že davno, da je bil slovenski del dežele za goriški deželni odbor neke vrste pastorka, pač pa tega bi ne mogel preje nikdo niti slutiti, da bi utegnil goriški deželni odbor ob času vojne v Italijo, v najhujših trenutkih, pustiti slovenski del dežele brez vse zaslonbe na cedilu. Slišali smo besede in obete deželnega glavarja, ki je deželni glavar za italijanski in slovenski del dežele, katere je izrekel pred časom v Ajdovščini, češ, da se vrne deželni odbor kmalu v deželo nazaj, čakali smo, čakali. Lastovke, slavčki in kukavice so se vrnile v deželo nazaj, toda deželnega odbora le ni, njega od nikoder ni. Zato goriška županstva, vaša naloga je sedaj, da spomnite goriško avtonomno oblast, goriški deželni odbor, da je njegov sedež na Goriškem in naj se zato še tekom prelepega meseca maja nemudoma vrne na Goriško. Goriška županstva na plan!

O Trstu in njegovi trgovski bodočnosti je predaval v Gradcu 29. maja t. l. grof Viktor Attems, dvorni svetnik in ravnatelj pomorske vlade v Trstu. Predavanje je bilo veleštevilno obiskano; dohodki se obrnejo za štajerski aprovizacijski fond in za vdove in sirote padlih štajerskih vojakov.

— **Kdo ve kaj?** Ivan Tinta, četovodja, k.k. Lst. Inf. Baon. Feldkomp., II. Z., prosi kakršnihkoli pojasnil o družini Petra Tinte in njegovih posedov iz Gorenjega polja, obč. Anhovo. — Josip Križnič, k. u. k. Stab-Bäck., Feldpost 603, prosi obvestilo o svoji ženi Mariji Križniči iz Gorenjega polja št. 74 pri Kanalu, ki je bila lani meseca junija zajeta od Italijanov. — Franc Koren F. A. R. Nr. 4, Komp. 21, Marinefeldpostamt Pola, prosi pojasnil o 18letnem Andreju Mišiču, ki je ob začetku italijanske vojne odšel k topničarjem. — Rafael Tinta iz Galjevice na Kanalskem, sedaj: Mürrzuslag, Firma Bleckmann, Portier II., prosi obvestil o Josipu Gabrijačič iz Ložic, občina Anhovo pri Kanalu.

Po bolnišnicah.

Marsikateri doma povprašuje, kako živimo po bolnišnicah. Bodi tu odgovorjeno s tem, kar sem doživel sam.

26. avgusta lani smo se odpeljali iz Pulja proti Ljubljani. Škoda, da smo se mimo Ljubljane peljali ponoči, tako da nisem mogel nič videti našega največjega slovenskega mesta. Povsodi na našem potu so nas čakale množice ljudi, posebno de-

kleta s šopki, ki so nam jih metale v vagon. Pa tudi jabolka. Toda vlak je prehitro vozil in ni vsak dobil teh dobrosrčnih darov. Jaz seveda nisem bil zadnji, dobil se svoj šopek in par dobrih jabolk.

Dospeli smo v Karpate. Začela se je dolgočasna vožnja. Tu ne vidiš drugega nego visoke gore na obeh straneh, ob vnožju pa stojijo stare lesene, napol podrti hiše. Tam pred hišo vidiš kakšnega starega juda z brado, ki si jo smehljaje gladi in češe. — Pripeljali smo se v Galicijo. No, tukaj smo že videli sledove strašne vojne. Tam po polju vidiš vse polno grobov, v katerih počivajo naši junaki. Vsak grob je ovenčan s cveticami in ima križ z napisom. Še naprej vidiš poslopje vse zgorelo in porušeno. Ko smo stopili z vlaka, smo morali še nekaj ur peš dalje. No, tukaj smo že videli poslopja, ki so še gorela. Sedaj smo že vedeli, da smo blizu našega cilja. Kar naenkrat nam pride nasproti godba in nam zasvira par koračnic. Hitro smo bili vsi dobre volje, čeprav smo bili trudni. Godba nas je spremila do cilja, potem nas pa zapustila. Kar naenkrat zaslišimo pa že drugo godbo, v kateri so se še posebno dobro razločevale naše težke havbice. Kakor boben v muziki. Tretji dan so me že dodelili k topu. No, prvo noč smo preživili še precej v strahu, ker še nismo bili vajeni te nove muzike. Že to prvo noč so prav pridno letele svinčenke iz ruskih pušk krog naših ušes, tako da nisem smel dvigniti glave iz jarka, da bi je prvo noč ne izkupil. Nato zadoni naš boben in kmalu smo imeli več miru.

Drugo jutro mi pravi prijatelj, da se mu je sanjalo, da so jo Rusi ponoči odkurili nazaj. In glej hudiča! Njegove sanje so bile resnične: Rusi so se bili ponoči umaknili. Okolu poldne se pripravimo za odhod. Treba je iti za njimi, da ne izgubimo sledi. Naš stotnik potegne sablo, zakliče »marš!« in odšli smo po cesti.

Pridemo v neko vas, kjer nas je čakala velika množica ljudi. Nasproti nam donesejo kruha, mleka in vsega, kar so imeli pri rokah. Slišim, kako se pogovarjajo stari in mladi: »Bože, Bože, Bože, kako velike kanone imajo, Bože, Bože!« Smejati sem se jim moral. Vprašam starčka: »Kje so Rusi?« »Daleko, daleko!« mi odgovori. No, drugi dan smo bili že zopet skupaj z njimi. Pa tam nismo imeli sreče. Rusi so bili v preveliki premoči proti nam. Zato smo morali iti nazaj na boljšo postojanko. Lačni pri vsem tem nismo bili, ker smo si poleg menaže kuhali še krompir. Poseben jaz in Švagel iz Štanjela na Krasu su nista tega zamudila noben večer. Čez dan so nam ruske granate izkopal krompir, zvečer smo ga šli pa pobrat.

Pa tega veselja nisem dolgo užival. Kmalu zbolim. Zastrupil sem si levo nogo. In moral sem vzeti slovo od svojih prijateljev. Odšel sem v bolnišnico v B. Tam sem bil mesec dni. Oh, kakšno jokanje in stokanje je bilo noč in dan. Seveda, jaz tudi nisem bil nič boljši. Imel sem tudi jaz velike bolečine. Saj so mi nogo operirali in mi naredili 16 šivov. Mrzlice sem imel večkrat do 40 stopinj. Imel sem tudi hud revmatizem po celem telesu. Čez mesec dni so nas poslali v bolnišnico v S. Tukaj nismo bili dolgo.

Čast bodi Bogu, to ni dolgo trajalo, tukaj smo bili samo šest dni. Nato so nas zopet z nosili na vozove in peljali na postajo. Povpraševali smo, kam nas pošljejo, pa nobeden nam ni vedel povedati. Ko so nas položili v vagono na dobre postelje, smo pa že vedeli, da blizu se ne peljemo, ker je bilo vse dobro preskrbljeno za potovanje. Vprašal sem češkega sanitajca, kam se peljemo. Rekel je, da na ogrsko stran, v kateri kraj pa ne ve. Ob 4. uri popoldne smo odrinili proti Karpatom. Vozili smo se celo noč in cel drugi dan; na večer smo dospeli v Szatmar Nemeti na Ogrskem. Bilo je ravno pred Božičem. Na postaji so nas že čakali ruski ujetniki in nas znosili v barake. Na sv. večer je vsak dobil kolač, cigaret in cigar in 60 vinarjev. Razen tega vsak pol litra dobrega vinca, ki se nam je posebno prilegel.

No, tudi od tukaj smo se kmalu poslovali. Odšli smo v Budimpešto in ostali ondi šestnajst dni. Potem pa zopet dalje, in sicer v Klosterneuburg pri Dunaju. Tukaj so nas prav lepo in prijazno sprejeli. Dali so nam cigarete, čokolade, kruha, kave, razglednic in vsega, kar smo si želeli. Tukaj je bilo zelo dobro. Tudi ljudje so bili usmiljenega srca za bolnike. Tukaj sem bil dva meseca. Prav težko sem se ločil od svojih prijateljev, ko sem moral zopet proč. Za menažo sem si moral preskrbeti karto, s katero sem moral hoditi jest. Jedli smo pa v veliki dvorani; bilo nas je približno 600 bolnikov. Pa jaz nisem mogel hoditi tako daleč menažirati. Zato sem prosil zdravnik, da sem šel v bolnišnico in sem tukaj dobil menažo.

Knjiga uradnih vlog. Obrazci političnih, vojaških, finančnih (davčnih), sodnih in drugih uradnih vlog. Dastavil Janko Dolžan. Cena 3 K, vezano 4 K.

Knjiga je najboljša pomoč za sestavo različnih prošelj in vlog; z njo si lahko vsakdo sam pomaga v raznovrstnih potre-

bah. Poleg vsake vloge je prav kratka, pa jasna opazka glede koleka, prilog in pojasnilo za druge okolščine.

Knjiga je razdeljena v štiri glavne dele: I. Politične in vojaške vloge. — II. Finančne in davčne vloge. — III. Sodne vloge s 6 pododdelki. — IV. Razne druge vloge.

Kar pojasnijo druge knjige v dolgih razpravah, pove ta knjiga na eni strani s praktičnim, naravnost porabnim vzorcem. Služi vsem stanovom in potrebam. Kratko povedano: Knjiga služi vsakemu v občevanju z uradi. Dobi se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Pravice vpoklicancev v vojno službovanje in njih družin do vzdrževalnin (preživnin, državnih prispevkov k preživljanju), podpor in preskrbnin. Cena 50 vin.

Knjižica je pisana jasno in vsakemu umljivo; deli se v štiri poglavja: I. Vzdrževalnine družin vpoklicanih v vojno službovanje (preživnine, prispevki k preživljanju). — II. Preskrbnine vojakov invalidov in njih družin. — III. Preskrbnine družin padlih in umrlih ali pogrešanih vojakov. — IV. Vzroci za prošnje.

Vsakdo, ki se čuti prikrajšanega v podporah, najde v zadnjem oddelku različne vzorce za prošnje, katere mu je vložiti, da dobi to, kar mu je po postavi zamčeno. Dobi se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Zarola proti egipčanskemu sultanu.

Kairo. (Kor. ur.) Reuter: Shamseldin in Hellbawi sta spoznana krivim zarotam umora egipčanskega sultana in sta bila obsojena na smrt.

Ljubljanske novice.

Iz Ljubljane in zavzetje Arsiera in Asiaga. Ljubljana je vsa v zastavah. V sredo zvečer je vojaška godba svirala po Ljubljani. Spremljale so jo množice vojaškega in civilnega prebivalstva. Na Slovenskem trgu, kjer se je pred cesarjevim spomenikom zbral tukajšnji častniški zbor s polkovnikom pl. Kleinschrodtom na čelu, je bila velika manifestacija. »Gospodarska Zveza« je svoje poslopje slovesno razsvetlila.

Iz Naše šole za »Rdeči križ«. Z dovojenjem k. kr. policijskega ravnateljstva z dne 30. V. 1916, št. 63/Pr., priredi zasebna slovenska dekliska osemrazredna ljudska šola v Lichtenturnovem zavetišču v ponedeljek, dne 5. junija t. l. zvečer ob pol 7. uri šolsko slavnost, katere dohodek se izroči Deželnemu in gospejnemu pomožnemu društvu »Rdečega križa« v Ljubljani. Slavnost se vrši na dvorišču Lichtenturnovega zavoda.

Iz Pregledovanje črnovojnikov 1897-1866 za mesto Ljubljano se prične v ponedeljek dne 5. junija in traja do sobote dne 10. junija. Razvrstitev letnikov na posamezne dni je razvidna iz razglašene mestnega magistrata. Duhovniki in bogoslovci pridejo vsak dan skupno, in sicer ob 7. uri zjutraj k pregledovanju.

Iz Poročena sta bila 1. junija v mestni župni cerkvi sv. Jakoba Rudolf vitez pl. Schildenfeld z gospico Pavlo Ramovš. Mlademu paru naše čestitke in obilo sreče.

Iz Popis vrč. C. kr. trgovsko ministrstvo je odredilo zopetni popis vrč in sicer jih je naznaniti po stanju z dne 31. maja. Za sprejemanje naznanil je pooblaščen avstroogrška centrala za bombaž. Tozadevne tiskovine se dobe v obrtnem oddelku mestnega magistrata.

Iz Ustreljen po prekem sodu. Uradni list naznanja: Jožef Iglič, delavec v Ljubljani, Krakovski nasip 10, je bil vsled zločina motenja javnega miru po § 65. o. drž. zak. po prekem sodu ustreljen.

Iz Umrli so v Ljubljani: Marija Urbančič, begunka-hiralka, 74 let. — Franc Jerab, bivši trgovski sluga, 46 let. — Valentin Brandsteter, dninar-hiralec, 77 let. — Josip Farek, črnovojniški pešec. — Josip Makša, črnovojniški pešec. — Rudolf Božič, sin železniškega zavirača, 14 mesecev. — Marija Žabkar, občinska uboga, 61 let. — Marija Žirek, hči železniškega delavca, 11 mesecev. — Fran Žibert, delavec, 60 let. — Julij Brecel, kadetni aspirant. — Nikolaj Jerman, bivši užitijski paznik-hiralec, 70 let. — Marija Erker, posestnikova hči, 22 let. — Marija Jeran, premo-garjeva žena, 50 let.

Iz Izgubila je Kobald Ivanka, Ambrožev trg 6, torbico z denarnico na poti s Strelške ulice do Prul. Pošten najditelj je naprošen, naj izgubljeno vrne.

Trdovratno se vzdržuje govorica, da je za nakup varnih in priporočljivih srečk z zajamčenimi dobitki (do 630.000 K) sedaj že radi tega najugodnejši čas, ker dobi vsak naročnik v srečnem slučaju 4000 frankov popolnoma zastonj. — Opozarjamo na današnji oglas »Srečkovnega zastopstva« v Ljubljani.

Zahvala.

Vsem, ki so naši sedaj v Bogu pokojni mamici, gospe

Heleni Hauptmann

storili kaj dobrega, ji delili v dolgi bolezni dušne utehe in telesnih olajšav, jo spremili na zadnji poti in nam dokazali sočutje ob njeni izgubi, izrekamo udano in najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 2. junija 1916.

Obitelj Hauptmann.

1324

Klanjajoč se božji previdnosti sporočave vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je najina sestra, oziroma mati in stara mati, gospa

Ivana Bezeq roj. Vidrih

učiteljjeva vdova

danes 29. maja po kratki bolezni, previdena s sv. zakramenti vdano umrla.

Pogreb se vrši 31. maja ob 10. uri dopoldne na župno pokopališče na Gočah.

Blaga pokojnica se priporoča v molitev!

Goče, dne 29. maja 1916.

Marija in Regina,
sestri.

Krepak

pikolo

se sprejme takoj v kavarni »Austria«.

Bolgarske bluze

kakor tudi največja izbira drugih bluz, ročno vezenje.

Damska konfekcija zadnje novosti. Najfinije in najmoderneje moške, deške in otroške obleke.

Vse, kakor vedno po znano čudovito nizkih cenah, v

„Ljubljanskem skladišču oblek“

O. Bernatovič, Ljubljana,

Mestni trg 5—6.

kuharica

išče službe, mogoče pri kakih starejši osebi, ali tudi kot prodajalka na deželo, oziroma majhno prodajalno v mestu. — Položi tudi kavejlo. Naslov pove uprava lista pod števil. 1305.

Štev. 1307.

Razglas.

Mestna občina Kranj proda v svojem gozdu na Šmarjetni gori nad kolidvorom postaje Kranj približno

400 m³ smrekovega lesa.

Kupni pogoji so na vpogled v občinski pisarni od 5. junija 1916 naprej vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer.

Rok za ponudbo poteče dne 13. junija 1916 opoldne.

Mestno županstvo v Kranju,

dne 30. maja 1916.

Župan:

F. Polak s. r.

1318

Kranjska deželna podružnica v Ljubljani

n. a. dež. življ. in rentne, nezg. in jamstvene zavarovalnice

sprejema zavarovanja na doživetje in smrt, otroških dot. rentna in ljudska, neškodna in jamstvena zavarovanja.

Javen zavod.

Absolutna varnost.

Nizke premije.

Udeležba na dividendah pri življenjskem zavarovanju že po prvem letu: Stanje zavarovanj koncem leta 1914. K 173.490.838—

Stanje garancijskih fondov koncem leta 1914. K 48.732.022-76

V letu 1914. se je izplačalo zavarovancem na dividendah iz čistega dobička . . . K 432.232-66

Kdor namerava skleniti življenjsko zavarovanje, veljavno za vojno zavarovanje, naj se v lastno korist obrne do gori imenovane podružnice. — Prospekti zastoj in poštnine prosto.

1439

☛ Sposobni zastopniki se sprejmejo pod najugodnejšimi pogoji. ☛

Marije Terezije cesta št. 12.

Izdaja konzorcij »Slovenca«.

Tisk: »Katoliške Tiskarne«.

Odgovorni urednik: Jožef Gostinčar, državni poslanec.

Naročajte „Slovenca.“**Ako naročite**

2569

in to nemudoma storite.

1 srečko avstrijskega Rdečega križa

1 srečko ogrskega Rdečega križa

1 srečko budimpeštanske bazilike

1 dobitni list 3% zamij. srečk iz l. 1880

1 dobitni list 4% ogr. hip. srečk iz l. 1884

Mesečni obrok za vseh pet srečk oziroma dobitnih listov samo 5 kron

— 12 žrebcev vsako leto, glavni dobitki 630.000 kron

dobite igralno pravico do dobitkov ene turške srečke v znesku do

4000 frankov popolnoma zastoj!

Pojasnita in igralni načrt pošilja brezplačno: Srečkovno zastopstvo 11, Ljubljana.

Vina

belega in rdečega, kakor tudi več hektol

slivovke

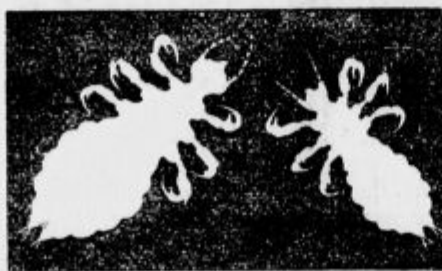
ima v zalogi **IVAN OGRIN**, Laverca pri Ljubljani. 1155

Proda se do-

bro ohranjeno

motorno kolo

s stranskim sedežem, prostim tekom in dvojno prestavo 6—7 konjskih sil. Ogleda se pri tvrdki **Vojnovič & Cie**, Ljubljana, Dunajska c. 22. 1300

Neznosne nadloge uši — rešijo vojaka zanesljivo in trajno

Sadnikar-jeve vrečice

Prodaja jih z navodilom po 2 K par:

Gvančara, drogerija, Ljubljana; J. R. Hočevan, lekarna, Vrhnika; J. Koschir („Pri Orlu“), Kamnik. 43

Gostilnov najem

♦ odda Marija Oman v Vevčah pri Ljubljani. Gostilna obstoji iz treh gostilniških sob, kegljišča, kuhinje, jedilne shrambe in kleti. Tudi ledenica je na razpolago. — Za oddati je takoj radi odsotnosti moža, ki se nahaja v vojski.

Ali ste že ponovili naročnino?**Ivan Gričar**

Šelenburgova ulica 3

Zaloga

izgotovljenih oblek

za gospode in dečke.

A. Mildner-jeva nasl.

P. BARBORIČ

Ljubljana, Mestni trg 7.

priporoča bogato zalogo dun. modelov nakinčanih in praznih

slamnikov

cvetic, peres, i. t. d.

V žalnih klobukih vedno velika izbira.

☛ Najnižje cene. — Popravila hitro in ceno. ☛

Oves

se nadomesti z maslinimi krmili ki jih razpošilja deželna centrala krmil v Ljubljani, Turjaški trg št. 3, v vrečah po 50 kg. Cena je 35.— K za 100 kg.

A. & E. Skaberné

Specijalna trgovina pletenin, trikotaž in perila

- Ljubljana -

Mestni trg 10.

Velika izbira nogavic!